

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ANII CU SUIȘURI ȘI COBORĂȘURI

Dumnezeu vrea ca noi să fim oamenii Lui speciali, adică să fim diferiți de oamenii răi și să-i ajutăm să-L cunoască mai mult pe El.

DUMINICĂ

În sfârșit, israeliții locuiau în frumoasa țară Canaan, pe care le-o promisese Dumnezeu. Ți amintești câteva dintre lucrurile minunate pe care le-a făcut Dumnezeu ca să-i ajute?

- A oprit apele râului Iordan pentru ca poporul să-l poată traversa pe uscat.
- A făcut să cadă zidurile Ierihonului și i-a ajutat să cucerească multe alte cetăți întărite.
- A ținut soarele pe loc o zi întreagă să nu apună pentru ca Iosua și soldații lui să poată finaliza o bătălie.

A ascultat Iosua de tot ce i-a spus Dumnezeu să facă? **Iosua 11:15** Câtă vreme Iosua și soldații israeliți L-au ascultat pe Dumnezeu, El a putut să-i ajute exact așa cum promisese.

Ce voia Dumnezeu ca israeliții să facă în timp ce locuiau în Canaan? Pe timpul acela, majoritatea oamenilor de pe pământ credeau minciunile lui Satana despre Dumnezeu. Ei Îl urau pe Dumnezeu și Legea Lui și se închinau la idoli. Din cauză că ei erau atât de cruzi și de egoiști, existau multă boală, suferință și tristețe.

Dumnezeu îi alesese pe copiii lui Israel să facă o lucrare specială. El le dăduse Cele Zece Porunci și, dacă aveau să Îl asculte cu devotament pe Dumnezeu, urmau să fie o lumină strălucitoare într-o lume întunecată. Israelii aveau să-i învețe pe oameni despre cât de minunat este Dumnezeu și despre cum avea să moară Domnul Isus ca să ne salveze din păcatele noastre.

Ce lucrare specială vrea Dumnezeu ca familia ta să facă? **Faptele 13:47**

LUNI

În sfârșit, toate luptele se terminaseră și era pace în Canaan. Acum sosise timpul ca Iosua să îi dea fiecărui trib – sau seminții, cum se spune în Biblie – câte o bucată de pământ care să îi aparțină. Poporul nu mai trebuia să trăiască în corturi. Oamenii puteau să-și construiască propriile case în care să locuiască și să planteze grădini și pomi fructiferi.

Dar, înainte ca Iosua să facă acest lucru, un bărbat în vârstă pe nume Caleb a venit să îi spună ceva. Ți aduci aminte de o întâmplare cu Caleb?

Cu 45 de ani înainte, Moise trimisese 12 bărbați să cerceteze Canaanul, însă doar doi dintre ei – Iosua și

Caleb – au crezut că Dumnezeu avea să Se țină de cuvânt și să-i ajute să lupte cu uriașii care locuiau acolo. Acum, Caleb i-a reamintit lui Iosua ceea ce îi promisese Dumnezeu la vremea aceea. **Iosua 14:9**

Caleb l-a rugat pe Iosua să-l lase să ia în stăpânire un loc numit Hebron, unde locuiau anachimii cei înalți. **Versetul 12**

Chiar dacă era bătrân, Caleb era încă un bărbat puternic. El ascultase cu devotament de Dumnezeu toată viața lui și știa că Dumnezeu avea să-l ajute să câștige războiul cu acei uriași puternici. În plus, el mai voia și să-L onoreze pe Dumnezeu și să-i arate poporului modul în care Dumnezeu urma să-i ajute pe aceia care s-au încrezut în El și L-au ascultat.

Dumnezeu i-a ajutat pe Caleb și pe luptătorii lui. S-au războit cu uriașii anachimi și au învins. Vezi cât de multe poate face Dumnezeu pentru cei care aleg să creadă în El?

MARTI

După ce i-a dat Hebronul lui Caleb, Iosua a dat fiecărei seminții un teritoriu în care să locuiască. Iosua a urmat cu fidelitate planul lui Dumnezeu de împărțire a țării Canaan. Fiecărui trib i-a dat o parte din țară. Dar tribului lui Levi i-a dat 48 de cetăți. De ce?

Leviții erau preoți și ajutoare la sanctuar și o parte din lucrarea lor specială era aceea de a-i învăța pe oamenii din popor despre Dumnezeu și Legea Lui. Așadar, planul lui Dumnezeu era foarte înțelept. Fiindcă cetățile leviților erau răspândite în toată țara, printre cetățile care le aparțineau celorlalte seminții, fiecare familie de israeliți locuia aproape de niște leviți. Aceștia aveau să-i ajute pe oamenii din popor să-și aducă aminte de Dumnezeu și să-I rămână credincioși.

Șase dintre cetățile care le aparțineau leviților erau foarte speciale. Cum i-a spus Dumnezeu lui Iosua să le numească? **Iosua 20:2** O cetate de scăpare – sau un loc de refugiu – este un loc în care cineva este la adăpost de pericol.

Erau câte trei cetăți de fiecare parte a Iordanului. Fiecare israelit locuia suficient de aproape de una dintre acele cetăți cât să poată fugi în ea în doar jumătate de zi. Toate drumurile care duceau la acele cetăți erau îngrijite ca să fie netede și departe de stânci și existau indicatoare mari care arătau cea mai bună rută pentru a ajunge la ele.

Mâine vom afla mai multe despre aceste cetăți speciale și de ce i-a spus Dumnezeu lui Iosua să le construiască.

MIERCURI

Care este porunca a șasea a lui Dumnezeu? **Exodul 20:13** Cel care nu respectă Legea lui Dumnezeu merită să

moară. Pe vremea lui Iosua, când cineva murea, familia celui mort încerca de obicei să îl pedepsească pe criminal imediat.

Dar ce ar trebui să se întâmple dacă cineva omoară pe altcineva din greșeală sau fără să vrea? Să presupunem că un om taie un copac, iar copacul se apleacă în direcția care nu trebuie și cade pe un alt om, omorându-l. Nu-i așa că cel care tăia copacul nu a încercat să-l omoare pe celălalt om? Nu. A fost un accident.

Familia celui mort s-ar putea să nu știe că a fost un accident sau s-ar putea să vrea să-l omoare oricum pe ucigaș. Dar ar fi corect? Nu. Așa că Dumnezeu i-a spus lui Iosua să construiască cetățile de scăpare. Dacă cineva omora din greșeală pe altcineva, ar fi putut fugi într-una din acele cetăți, ca să fie în siguranță acolo. Odată ajuns acolo, nimeni nu avea voie să-l omoare.

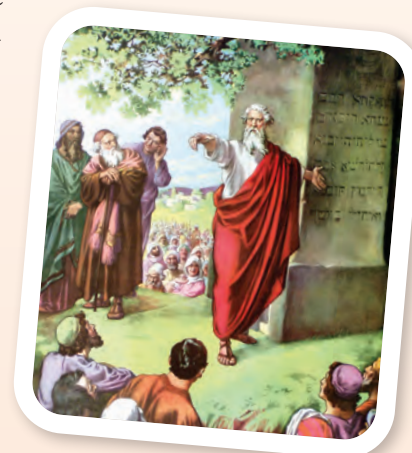
Mai târziu, un judecător avea să asculte ce spuneau oamenii care au văzut accidentul. Dacă judecătorul hotăra că într-adevăr a fost un accident, acel om putea să continue să locuiască în cetatea de scăpare. Cât stătea acolo era în siguranță.

Știi că și noi avem o cetate de scăpare, sau un loc de refugiu? Cine este locul nostru de scăpare? **Psalmi 91:1,2** Satana vrea ca noi să murim pentru totdeauna, așa că ne ispitește să păcătuiem. Dar, dacă rămânem cu Isus, iubindu-L și ascultându-L, suntem în siguranță. Satana nu ne poate face rău.

JOI

Au trecut mulți ani și Iosua era acum foarte bătrân. El Îl slujise cu credincioșie pe Dumnezeu toată viața și făcuse tot ce putuse pentru a ajuta poporul să asculte de Dumnezeu.

Iosua știa că urma să moară în scurt timp și era îngrijorat cu privire la israeliți. Unii dintre ei începuseră deja să se închine la idoli și să facă lucruri rele. Ce avea

să se întâmple după moartea lui? Iosua s-a hotărât să îi adune pe israeliți și să stea de vorbă cu ei. Ca un tată în vârstă și plin de iubire, Iosua i-a adunat în jurul lui pentru ultima dată. Cât de mult îl iubea poporul! Israelii ascultau cu atenție în timp ce el le vorbea. Iosua le-a reamintit de modul în care îi ajutase Dumnezeu să câștige războaiele cu vrăjmașii și cum le dăduse case, grădini, pace și fericire. Apoi, el le-a spus că puteau să aleagă cui să se închine, dar i-a implorat să renunțe la idoli și să se închine la adevăratul Dumnezeu din cer. El și familia lui au ales să facă exact așa. **Iosua 24:14,15**

Ce a spus poporul când Iosua a terminat de vorbit? **Versetul 24**

Cum încheie Biblia istoria lui Iosua? **Versetele 29 și 30** Vrei să fii „slujitorul Domnului”, ca Iosua, și să faci tot ce poți pentru a-i ajuta pe ceilalți oameni să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu?

VINERI

La scurt timp după ce au murit Iosua și ajutoarele lui, israeliții au uitat repede de promisiunea de a asculta de Dumnezeu. Părea să le fie mai ușor să trăiască aproape de închinătorii la idoli decât să-i distrugă sau să-i alunge, așa cum le spusese Dumnezeu să facă. În scurt timp, ei chiar s-au împrietenit cu acei oameni răi. Ce s-a întâmplat după aceea? **Psalmii 106:34-36**

Făceau israeliții ce dorea Dumnezeu? Îi ajutau ei pe oameni să afle mai multe despre Dumnezeu? Sau au ajuns la fel ca prietenii lor răi? Este important să ne alegem cu mare grijă prietenii? **Proverbele 12:26**

Dumnezeu nu a mai putut să-i ferească pe israeliții neascultători de dușmanii lor și, curând, au ajuns să aibă multe necazuri. Când israeliții Îi spuneau lui Dumnezeu să le părea rău, Dumnezeu trimitea pe cineva, numit judecător, să îi ajute.

Același lucru s-a întâmplat de nenumărate ori. Atâta timp cât trăia judecătorul, ei ascultau de Dumnezeu. Când judecătorul murea, poporul se închina iarăși la idoli. **Judecătorii 2:18,19**

Odată, Dumnezeu S-a folosit de o femeie numită Debora. Ea a fost judecătoare și profetă. Dumnezeu i-a dat Deborei un mesaj pentru un bărbat pe nume Barac: dacă Barac avea să lupte cu dușmanii puternici care îi necăjeau pe copiii lui Israel, Dumnezeu avea să îl ajute să biruiască. Barac știa că Dumnezeu era cu Debora, așa că i-a cerut să meargă cu el. Amândoi au condus armata lui Dumnezeu și Dumnezeu a fost cu ei. Israelii au câștigat bătălia și nici măcar un singur soldat dintre vrăjmași nu a mai rămas.

TEXT DE MEMORAT

„Alegeți astăzi cui vreți să slujiți (...).

Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” (Iosua 24:15)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, aleg să Te iubesc și să ascult de Tine așa cum a ales Iosua. Și mai vreau să fiu curajos cum a fost Caleb. Te rog să mă ajuți! Îți mulțumesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Cine l-a ajutat pe Caleb să fie curajos? De cine a ascultat Iosua toată viața lui? Vrei să le urmezi și tu exemplul?

Cum erau cetățile de scăpare un ajutor pentru oamenii care omorau fără voie pe cineva?

Unde este locul nostru de scăpare? Dacă Îl rugăm, Dumnezeu ne va ajuta când avem necazuri?

Și-au amintit israeliții să se țină de promisiunea de a asculta de Dumnezeu?

Este ușor să uiți să ascuți de Dumnezeu? Cine ne poate ajuta să ne amintim să ascultăm?

De ce este important să ne alegem prietenii cu grijă?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Iosua 13 – 24; Judecătorii 1 – 5

Patriarhi și profeți, capitolele 48-53 (primele 7 paragrafe)

Istoria mântuirii, capitolul 23 („Iosua, un conducător înțelept”)

AMY SE JOACĂ DE-A BABA-OARBA

Seria Micuța Amy în India (XIV). De Amy Sherrard

Lui Amy îi plăcea să închidă ochii și să se prefacă oarbă, cum erau unii cerșetori indieni pe care îi vedea deseori în țara în care părinții ei erau misionari. Își ținea ochii bine închiși și apoi pipăia cu mare grijă ce era în jur în timp ce mergea de-a lungul peretelui sau mobilei, încercând să găsească ușa, fereastra sau ceva pe podea.

Mami i-a spus să aibă grijă, pentru că putea foarte ușor să se lovească. Ea a mai avertizat-o că nici afară nu era bine să închidă ochii, chiar dacă îl ținea de mână pe Tati sau pe Mami.

Aproape în fiecare Sabat, părinții lui Amy îi invitau la cină pe unii dintre membrii bisericii. După ce mâncau, ei obișnuiau să meargă deseori în frumosul parc și în grădina zoologică ce se aflau în apropiere de apartamentele unde locuiau. Chiar dacă parcul și grădina zoologică nu erau așa de aproape, ei trebuiau să iasă pe poartă și să meargă mult pe jos până la intrarea în parc.

Strada pe care mergeau era foarte aglomerată. Întotdeauna erau mulți oameni, precum și ricșe – adică niște trăsurici trase de servitori –, plus căruțe trase de boi mari și trăsurici trase de cai. Nu exista niciun trotuar, astfel că oamenii care mergeau pe stradă trebuiau să fie foarte atenți să nu se rănească.

Într-o după-amiază de Sabat, familia lui Amy și musafirii ei au decis să meargă în parc. Înaintând pe strada aglomerată, Amy era în fața lor. Și s-a gândit că avea să fie distractiv să se prefacă oarbă. Mami îi spusese să nu se joace așa niciodată afară,

dar Amy și-a zis că nu avea să se întâmple nimic dacă o singură dată nu o asculta pe mama.

Tati și Mami nu au observat că, atunci când un car cu boi se apropia de ei, Amy se îndrepta fix spre cei doi boi mari și mai avea puțin și se izbea de car fără să știe ce făcuse. Dar bărbatul care mâna carul a văzut-o și a început să strige la ea.

Când a auzit țipetele, Amy a deschis repede ochii. Carul era chiar în fața ei și vizitiul se uita spre ea și țipa. De o parte și de alta a lui Amy era câte un bou mare. Vizitiul îi oprise la timp, așa că ei erau liniștiți. Cât ai clipi, Amy a fugit dintre boi în brațele mamei. Vizitiul continua să urle și să-și fluture pumnul în aer și nu era greu să-ți dai seama de ce era așa de supărat. Trăsese o mare sperietură și la fel și micuța Amy.

Părinții lui Amy au fost foarte recunoscători că fetița lor nu fusese rănită. Și la fel și Amy!

— Îmi pare rău! Nu o să mă mai joc niciodată de-a baba-orba afară, suspină ea.

Tati și Mami au hotărât să nu o pedepsească pe Amy; știau că ea învățase o lecție pe care nu avea s-o uite niciodată. Este întotdeauna periculos să nu ascuți – chiar și numai o dată!

© McKay Savage. License—<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CHEMAREA LUI GHEDEON

Când ne este frică, putem să ne rugăm și să avem încredere că Dumnezeu ne ajută. Și El ne va ajuta.

DUMINICĂ

După ce Dumnezeu i-a ajutat pe Barac și pe Debora să câștige războiul cu dușmanii poporului Israel, nu au mai fost războaie timp de 40 de ani. Ce au făcut israeliții după aceea? **Judecătorii 6:1**

Fiindcă israeliții se închinau la idoli și făceau alte lucruri rele, Dumnezeu i-a lăsat pe madianiții cei cruzi să le facă necazuri. Când israeliții își cultivau grădinile, madianiții veneau și le furau roadele. Ei culegeau fructele din pomi și luau grâul. Iar când strugurii se coceau și deveneau negri, madianiții îi furau.

Până la sfârșitul verii, madianiții le furau aproape toată mâncarea. Lucrurile acestea au continuat să se întâmple timp de șapte ani. În cele din urmă, ce au făcut israeliții în legătură cu situația aceasta? **Versetul 6**

Dumnezeu a trimis un profet ca să le reamintească faptul că necazul acela li se întâmpla din cauză că ei se închinau la idoli. Bineînțeles, idolii din lemn și din piatră nu puteau să audă rugăciunile lor sau să îi ajute.

Dar nu toți israeliții se închinau la idoli. Unii încă se mai închinau la adevăratul Dumnezeu din cer. Ghedeon era unul dintre ei.

Ghedeon ascunsese de madianiți niște grâu și trebuia să-l treiere ca să-și poată hrăni familia înfometată. Dar unde putea să se ducă? Nu era timpul culesului vicii, așa că s-a hotărât să lucreze în locul în care familia lui presa strugurii ca să facă must.

El spera ca madianiții să nu-l găsească acolo.

LUNI

Ghedeon, un om care Îl iubea pe Dumnezeu și I se închina, se ascundea în apropierea teascului, treierând grâul. El spera ca madianiții cei cruzi să nu-l găsească și să nu-i fure hrana.

În timp ce lucra, Ghedeon se gândea la madianiții cei răi și la toate necazurile pe care le cauzau. Se întreba cum aveau să se elibereze israeliții de acești dușmani ai lor.

Pe când medita el, dintr-odată Ghedeon și-a dat seama că nu mai era singur. Când și-a ridicat ochii să vadă cine se uita la el, l-a văzut pe „Îngerul Domnului”. Acesta este un nume pe care Biblia îl folosește uneori pentru Dumnezeu Fiul înainte ca El să vină în lumea noastră și să devină Isus. Ce i-a spus Îngerul Domnului lui Ghedeon? **Judecătorii 6:12**

Ghedeon a pus câteva întrebări și apoi a ascultat ce a zis Îngerul. **Versetele 13 și 14** Ghedeon trebuie să fi fost foarte surprins. Chiar voia Dumnezeu ca el să-i salveze pe israeliți de madianiți? Ghedeon nu era orgolios. El știa că nu putea să-i ajute pe copiii lui Israel de unul singur. **Versetele 15 și 16**

Ghedeon voia să fie sigur că mesajul acesta venea cu adevărat de la Dumnezeu, așa că a cerut în mod respectuos un semn. Apoi l-a rugat pe Vizitator să-l aștepte până ce avea să pregătească niște mâncare pentru El. Îngerul Domnului a fost de acord și a așteptat.

MARTI

Îngerul Domnului tocmai îi spusese lui Ghedeon că Dumnezeu voia ca el să-i salveze pe israeliți de madianiți. Apoi Îngerul a fost de acord să aștepte ca Ghedeon să se grăbească spre casă pentru a-i pregăti o masă. **Judecătorii 6:17,18**

Ghedeon a alergat spre casă și, din puțina lui hrană, a pregătit o masă specială și s-a dus cu ea înapoi la teasc.

Îngerul Domnului i-a spus să pună mâncarea pe piatră. Ghedeon a ascultat și apoi Îngerul Domnului a atins hrana cu toiagul Lui.

Instantaneu, a ieșit un foc din piatră și a mistuit mâncarea. Apoi, Îngerul a plecat. **Versetele 20 și 21**

Dumnezeu îi dăduse lui Ghedeon semnul pe care îl dorise. Acum știa sigur că Dumnezeu voia ca el să pună umărul la salvarea israeliților din mâna madianiților.

Dar, înainte ca Dumnezeu să-i poată ajuta, israeliții trebuiau să nu mai depindă de idoli lor. Chiar și Ioas, tatăl lui Ghedeon, se închina la idoli. El construise un idol mare din lemn, pe nume Baal. Bărbații din cetate se închinau la Baal în fiecare dimineață înainte să-și înceapă munca. Ce i-a spus Dumnezeu lui Ghedeon să-i facă acelui idol? **Versetul 25**

Dar lui Ghedeon îi era teamă de bărbații din cetate. Ce aveau să-i facă dacă îl vedeau că le dărâamă idolul și altarul? Măine vom afla ce a hotărât Ghedeon să facă.

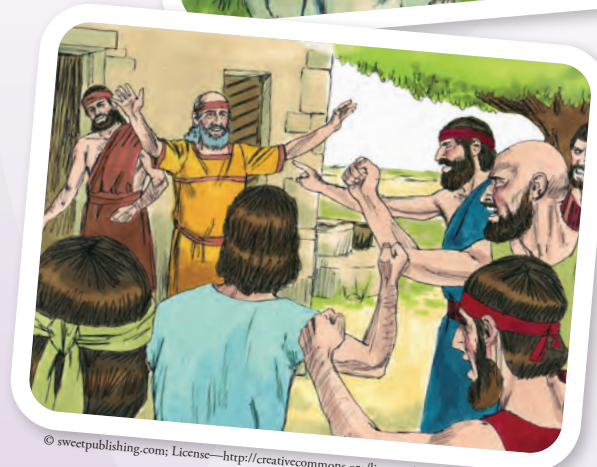
MIERCURI

Dumnezeu îi spusese lui Ghedeon să îi salveze pe copiii lui Israel de madianiți. Dar mai întâi Dumnezeu îi spusese că trebuia să distrugă idolul pe care îl făcuse tatăl lui. Ghedeon știa că, dacă avea să dărâme idolul în timpul zilei, ar fi fost o mulțime de probleme, pentru că oamenii care se închinau la el aveau să se supere foarte tare.

Așa că Ghedeon a așteptat până s-a făcut noapte. Când s-a întunecat, el i-a chemat pe zece dintre slujitorii lui ca să-l ajute. Pe ascuns, ei au distrus idolul și altarul lui într-o singură noapte. Până dimineața, idolul nu mai era. Iar în locul lui se afla altarul lui Dumnezeu cu o jertfă care ardea pe el.

Îți poți imagina cum s-au înfuriat oamenii din cetate când au venit în dimineața aceea să se închine lui Baal și au văzut că idolul nu mai era? Când au aflat că Ghedeon îl distrusese, s-au dus la casa tatălui său și i-au cerut să-l scoată pe Ghedeon ca să-l omoare. Ce le-a spus Ioas? **Judecătorii 6:31**

Ioas a încercat să-i facă să gândească logic. Dacă era cu adevărat un dumnezeu, idolul ar fi putut să se apere. Dacă Baal nu a putut să se salveze pe sine și altarul lui, nu era absurd să creadă cineva că el putea să-i ajute pe alții? Bărbații furioși au fost de acord cu tatăl lui Ghedeon și au plecat. Dumnezeu îl ajuta deja pe Ghedeon, nu-i așa?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

În timpul nopții, Ghedeon și slujitorii lui distruseră idolul tatălui său. Dimineața, Dumnezeu l-a apărut de bărbații mânioși care voiau să-l omoare.

Duhul Sfânt al lui Dumnezeu l-a ajutat pe Ghedeon să știe ce să facă după aceea. Ghedeon a sunat din trâmbiță și a trimis mesageri să-i adune pe soldații israeliți. În curând, mii de soldați s-au adunat, gata să-l ajute pe Ghedeon în lupta contra madianiților.

În timp ce se uita la soldații lui, Ghedeon se gândea la dușman. Câți soldați avea armata inamică? **Judecătorii 7:12**

Ghedeon știa că, fără ajutorul lui Dumnezeu, niciodată nu ar fi putut câștiga în lupta cu atâția dușmani.

El trebuia să știe sigur că Dumnezeu avea să fie cu el. Nu a vrut să-i ducă pe israeliți la luptă până ce nu avea să vorbească încă o dată cu Dumnezeu despre acest lucru.

Ghedeon I-a cerut lui Dumnezeu un semn special. Ce voia el ca Dumnezeu să facă? **Judecătorii 6:36,37**

Lâna absoarbe apa așa cum face buretele. În seara aceea, Ghedeon a pus lâna pe pământ. Dacă dimineața lâna era udă și pământul din jurul ei, uscat, el avea să știe că Dumnezeu voia cu adevărat ca el să se lupte cu madianiții.

Când s-a trezit dimineața următoare, Ghedeon a ieșit să se uite la lâna. Avea să fie udă sau uscată?

VINERI

Pentru că voia să fie sigur că Dumnezeu avea să-l ajute să lupte împotriva madianiților, Ghedeon I-a cerut un semn lui Dumnezeu. Ghedeon a pus niște lâna pe pământ și a lăsat-o acolo toată noaptea. El I-a cerut lui Dumnezeu să facă în așa fel încât lâna să fie udă, iar pământul din jurul ei, uscat. Dacă Dumnezeu făcea lucrul acesta, Ghedeon avea să știe că Dumnezeu urma să fie cu el.

Când s-a făcut dimineața, Ghedeon a ieșit să vadă ce s-a întâmplat cu lâna lui. Când a atins-o, și-a dat seama că era udă leocă. A stors-o și a scos un pahar plin cu apă. Dumnezeu îi răspunsese la rugăciune. Dar Ghedeon și-a amintit apoi că lâna absoarbe în mod natural umezeala din aer. Așa că testul lui putea să nu fie cu adevărat bun. Ce ar fi trebuit să facă?

Ghedeon s-a hotărât să-I mai ceară lui Dumnezeu încă un semn. Ce a vrut el ca Dumnezeu să facă de data aceasta? **Judecătorii 6:39**

Când a sosit dimineața, Ghedeon a ieșit nerăbdător să atingă lâna. Ce a găsit el? **Versetul 40**

Cum era de așteptat, Dumnezeu făcuse ca lâna să fie uscată și tot pământul din jur să fie ud. Ghedeon era mulțumit. Acum știa sigur că Dumnezeu îl chemase ca să-i salveze pe israeliți de madianiți și că Dumnezeu avea să fie cu el și să-l ajute.

Dacă Dumnezeu ne roagă să facem ceva, cum știm sigur că El ne va ajuta să facem ce ne-a rugat?

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Ori de câte ori mă tem,
eu mă încred în Tine.”

(Psalmii 56:3)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că l-ai ajutat pe Ghedeon să se încreadă în Tine când i-a fost frică! Ajută-mă și pe mine să mă încred în Tine! Te iubesc mai mult decât orice. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Păcatul Îl face pe Dumnezeu să nu ne mai audă rugăciunile și să nu mai răspundă la ele?

Israeliiți s-au închinat la idoli. Au putut acei idoli să-i ajute pe israeliți când dușmanii i-au atacat și le-au furat hrana?

De ce i-a lăsat Dumnezeu pe madianiți să le cauzeze probleme israeliților?

Cine este „Îngerul Domnului”?

S-a bucurat Dumnezeu că Ghedeon a distrus idolul tatălui său?

Ce ar trebui să facem când ne este frică?

Ne va ajuta Dumnezeu să avem încredere în El dacă Îi cerem?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Judecătorii 6

Patriarhi și profeți, capitolul 53
(următoarele 14 paragrafe)

PATRU INELE MICI

Seria Micuța Amy în India (XV). De Amy Sherrard

Ghedeon era un băiețel care trăia în India, iar părinții lui erau păgâni, adică se închinau la idoli. Și, de când se știa, și el se rugase la zeii păgâni. În fiecare zi, Ghedeon mergea cu mama, cu tatăl și cu restul familiei lui la un templu păgân ca să se închine la acei idoli. Înainte de a intra în templu, ei își scoteau încălțăminte. Apoi îngenuncheau pe podea în fața idolilor. Le era frică de toți acei idoli, chiar dacă aceștia erau făcuți din lemn, piatră sau metal.

Apoi, într-o zi, când era deja mai mare, Ghedeon a auzit-o pe o doamnă misionară vorbind despre un bărbat minunat, bun și iubitor pe care ea îl numea Isus. Ea a spus că Isus îi iubea pe toți. Și i-a iubit atât de mult încât murise ca să-i salveze de Satana. Oamenii nu trebuiau să facă altceva decât să îl iubească, să aibă încredere în El și să asculte de El.

Doamna misionară spunea povestiri minunate dintr-o carte pe care o numea Biblia. O, cât de mult îi plăcea lui Ghedeon să asculte povestirile! Când a auzit istoria viteazului Ghedeon, băiatul a decis: „Nu mai vreau să fiu strigat niciodată pe numele meu păgân. Vreau să mi se spună Ghedeon.” Și așa l-au strigat toți noii lui prieteni creștini. Ei nu îl mai strigau pe numele păgân pe care părinții i-l dăduseră la naștere.

Când au aflat că Ghedeon devenise creștin, membrii familiei lui au fost foarte supărați. I-au spus că, atunci când va muri, Ghedeon avea să devină un porc, un șarpe sau un câine. Dar Ghedeon nu s-a răzgândit cu privire la dorința de a-I aparține lui Isus. Când a ajuns să nu mai meargă la templu și să nu se mai închine la idoli, familia lui Ghedeon s-a supărat și mai tare.

Ghedeon fusese doar un bebeluș când părinții îi pusese în fiecare ureche câte două inele de alamă, adică de metal. Dar acum el știa că creștinii nu poartă cercei, pentru că cerceii ar fi transmis mesajul că cel care îi purta se închina la idoli. Ghedeon voia ca toată lumea să știe că el era acum creștin.

Așa că a încercat pe toate căile posibile să convingă pe cineva să-i scoată cerceii din urechi, dar rudele lui nu făceau decât să-i spună cuvinte urâte și refuzau să-l ajute.

Prieteni și colegii de joacă ai lui Ghedeon îl arătau cu degetul și îl șicanau:

— El spune că este creștin, dar uitați-vă la urechile lui! Nu e creștin!

Apoi râdeau și fugeau. La început, lucrul acesta nu l-a deranjat pe Ghedeon, pentru că știa în sinea lui că era creștin și îl iubea foarte mult pe Isus.

Părinții lui Amy erau misionari în India de aproape patru ani când au avut loc niște întâlniri ale misionarilor și creștinilor indieni din orașul lui Ghedeon. Într-o zi s-a întâmplat ceva în timpul acelor întâlniri care l-a determinat pe Ghedeon să-și dea seama că trebuia să facă ceva să scape de cei patru cerceluși.

© Emmett Hume; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

„MICILE” TESTE

Ca să fim buni lucrători pentru Dumnezeu, trebuie să fim umili, încrezători și ascultători.

DUMINICĂ

Săptămâna trecută am învățat despre modul în care Dumnezeu a răspuns rugăciunii lui Ghedeon și cum i-a dat semnul pe care l-au vrut. În timpul nopții, lâna a rămas uscată, chiar dacă pământul din jur era ud. Cât de bun a fost Dumnezeu ajutându-l pe Ghedeon să fie sigur că Dumnezeu îl va sprijini în lupta contra madianiților!

Ghedeon a rămas uluit de ceea ce i-a spus Dumnezeu să facă după aceea. **Judecătorii 7:2,3**

Prea mulți soldați? Chiar voia Dumnezeu ca el să îi trimită acasă pe unii soldați? Ghedeon s-a uitat la mica lui armată. Știa că madianiții aveau mult mai mulți soldați decât el. Însă Ghedeon alesese să se încreadă în Dumnezeu, așa că s-a supus. El le-a spus soldaților:

— Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să plece!

Mai mult de jumătate dintre bărbați au plecat la casele lor.

Acum, Ghedeon mai avea doar zece mii de soldați. Ar putea părea mulți. Dar nu erau foarte mulți în comparație cu numărul soldaților din armata inamică. Apoi, Dumnezeu i-a vorbit din nou lui Ghedeon:

— Tot sunt prea mulți.

Dumnezeu i-a explicat că avea să le dea soldaților un test ca să-l ajute pe Ghedeon să afle cine ar fi trebuit să lupte cu madianiții și cine ar fi trebuit să meargă acasă.

De ce a vrut Dumnezeu ca Ghedeon să trimită acasă atât de mulți soldați? Citește **versetul 2** din nou. A vrut Dumnezeu ca poporul Lui să se încreadă într-o armată de soldați? Sau să se încreadă în El?

LUNI

De ce a trimis Ghedeon atâția soldați acasă? Pentru că Dumnezeu îi spusese să-i trimită acasă pe toți bărbații cărora le era frică. Dar după aceea Dumnezeu a spus că Ghedeon încă avea prea mulți soldați.

Ghedeon nu știa pe cine să trimită acasă, așa că Dumnezeu i-a spus cum să aleagă. În primul rând, el trebuia să-i ducă pe soldații lui la un pârau. Citește despre acest lucru în **Judecătorii 7:5**.

Ghedeon și-a condus soldații la apă și oamenii însetați au început să bea. Ascultând de indicațiile lui Dumnezeu, Ghedeon s-a uitat cu atenție la modul în care fiecare soldat bea apă.

Cei mai mulți dintre ei s-au așezat în genunchi, și-au aplecat capul și au sorbit multă apă. Dar 300 de soldați au luat apă în palmă, au băut-o repede și au continuat să meargă. Ei se uitau în jur în timp ce beau, fiind atenți la vrăjmaș.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dumnezeu i-a spus lui Ghedeon să-i aleagă pe soldații care au lipăit apa din palmă. Restul trebuia să se întoarcă acasă.

Ghedeon trebuie să fi avut nevoie de mult curaj ca să asculte, dar a făcut cum i s-a spus. El știa că, dacă Îl asculta pe Dumnezeu, Dumnezeu avea să-l ajute.

În noaptea aceea, Ghedeon și cei 300 de soldați ai lui și-au așezat tabăra pe vârful unui deal, cercetând valea unde soldații inamici aveau așezată tabăra lor. Cum avea să-i ajute Dumnezeu?

MARTI

Doar 300 dintre soldații lui Ghedeon au trecut testul pe care Dumnezeu li-l dăduse. Ce a spus Dumnezeu despre acei puțini oameni? **Judecătorii 7:7**

Madianiții își așezaseră tabăra într-o vale, iar Ghedeon și soldații lui, pe un deal în apropiere. În noaptea aceea, Dumnezeu i-a spus lui Ghedeon:

— Scoală-te și coboară în tabără, căci am dat-o în mâinile tale.

Dar lui Ghedeon îi era încă frică. Erau așa de mulți soldați inamici... prea mulți ca cineva să-i poată număra. Așa că Dumnezeu i-a spus lui Ghedeon să inspecteze tabăra inamică. Dacă avea să audă ce vorbeau soldații inamici, el urma să se simtă mai bine.

Așadar, Ghedeon l-a luat pe Pura, slujitorul lui, și au mers împreună, în liniște, în tabăra inamică. În timp ce așteptau lângă un cort, ei i-au auzit pe doi soldați vorbind. Unul dintre ei tocmai se trezise dintr-un vis înspăimântător și i-l povestea prietenului său.

El a spus că văzuse o turtă de orz rostogolindu-se de pe deal până în tabăra madianiților. Turta a lovit unul dintre corturi și cortul a căzut. Ce i-a spus prietenul lui că însemna visul, după părerea lui? **Versetul 14**

Când a auzit aceste cuvinte, Ghedeon s-a închinat înaintea lui Dumnezeu. Îi era așa de recunoscător că Dumnezeu îi alungase teama! El și slujitorul lui s-au grăbit să ajungă în tabăra lor de pe deal. Măine vom învăța despre ce a făcut Ghedeon după aceea.

MIERCURI

Dumnezeu îi dăduse curaj lui Ghedeon permițându-i să audă ce vorbeau vrăjmașii lui Israel. Când soldatul madianit și-a povestit visul urât, Ghe-

deon și-a dat seama că madianiților le era teamă de el. Ce veste bună era aceasta!

Cu mare curaj, Ghedeon s-a dus înapoi la cei 300 de soldați ai lui care aveau tabăra pe vârful dealului.

— Sculați-vă, le-a spus el, căci Domnul a dat în mâinile voastre tabăra lui Madian!

Urmând planul lui Dumnezeu, Ghedeon și-a împărțit soldații în trei grupe a câte 100 de soldați. El i-a dat fiecărui soldat trei lucruri: un urciur, o făclie și o

trâmbiță. Luau de obicei soldații astfel de lucruri când mergeau la luptă? O, nu! Ei foloseau lucruri precum sabie, arc și săgeți. Dar soldații lui Ghedeon nu aveau nevoie de săbii pentru că Dumnezeu Însuși avea să-i salveze pe israeliți de madianiți.

Apoi, Ghedeon le-a spus soldaților lui să ascundă în urcioare lumina făcliilor. În felul acesta, dușmanii lor nu aveau să-i vadă. Ce altceva le-a mai spus să facă? **Judecătorii 7:17,18**

Ghedeon voia ca soldații lui să se uite atent la el și să facă tot ce făcea el. Când el avea să sune tare din trâmbiță, și ei trebuiau să sune din trâmbițele lor. Când el avea să spargă urciorul în

care ținea făclia, și ei trebuiau să-și spargă urcioarele. Apoi urmau să strige cu toții: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!”

Era un mod diferit de a lupta, nu-i așa?

JOI

In timpul nopții, Ghedeon i-a împărțit pe soldații lui în trei grupe. Câți erau în fiecare grupă? Doar 100 de soldați. Ghedeon i-a dat fiecărui soldat trei lucruri. Îți amintești care erau? El le-a mai spus și să se uite la el și să facă ce făcea el. Mai ții minte ce le-a spus Ghedeon soldaților să strige când urmau să-și ridice făcliile?

Pe când era încă întuneric, Ghedeon și-a trimis cele trei cete, sau grupe, de soldați în jurul taberei madianite. Foarte repede, soldații s-au așezat în posturile lor în timp ce dușmanii lor dormeau profund în corturi.

Când toți soldații lui Ghedeon au ajuns în posturi, Ghedeon a sunat foarte tare din trâmbiță. Imediat, toți soldații lui Ghedeon au sunat și ei din trâmbițe foarte tare. Ce s-a întâmplat după aceea? **Judecătorii 7:21**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Madianiții au sărit ca arși din paturile lor și s-au uitat afară. Ce au văzut? Li s-a părut că tabăra lor era înconjurată de foarte multe torțe. Madianiții erau surprinși și foarte speriați. Au luat-o la fugă în toate părțile, încercând să se îndepărteze de Ghedeon și de soldații lui. În confuzia lor, ei au început să se lupte unul cu altul.

La puțin timp după aceea se iscăse o mare luptă. Dar nu era o luptă între israeliți și madianiți. Madianiții se luptau între ei. Dumnezeu chiar îi ajuta pe Ghedeon și pe soldații lui exact așa cum promisese.

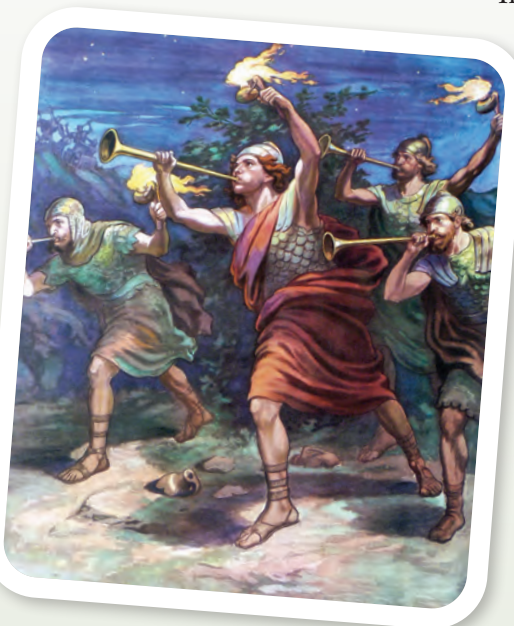
VINERI

Ce bătălie uimitoare a avut loc în noaptea aceea! Soldații lui Ghedeon nu folosiseră decât urcioare, torțe și trâmbițe. Dar, pentru că ei Îl ascultau pe Dumnezeu, Dumnezeu i-a ajutat să folosească aceste lucruri simple și le-a dat o victorie.

Psalmii 20:7

Imediat, mulți dintre soldații israeliți care se întorseseră acasă au auzit ce se întâmpla și au venit să dea și ei o mână de ajutor. Ei i-au urmărit pe madianiții care se îndepărtau în grabă.

Ghedeon le-a trimis un mesaj și israeliților care locuiau aproape, cei din seminția lui Efraim, rugându-i să vină repede să-i ajute.

În timp ce bărbații din Efraim urmăreau un grup de madianiți, Ghedeon și cei 300 de soldați oboșiți urmăreau un alt grup. În scurt timp, ei i-au capturat pe cei doi conducători răi ai madianiților și i-au împrăștiat pe toți soldații care mai rămăseseră. După aceea, puterea madianiților a fost înfrântă. Când au aflat ce s-a întâmplat, celelalte națiuni păgâne s-au temut de israeliți,

pentru că știau că Dumnezeu fusese Cel care le dăduse această mare victorie într-un mod atât de simplu.

De ce a fost Ghedeon un conducător atât de bun? Pentru că el s-a încrezut cu umilință în Dumnezeu și L-a ascultat. Dumnezeu încă mai caută persoane care să-L ajute așa cum L-a ajutat Ghedeon. Vrei să fii și tu unul dintre ajutoarele lui Dumnezeu? Atunci roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să fii umil, încrezător în El și ascultător.

TEXT DE MEMORAT

„«Nici prin putere, nici prin tărie,
ci prin Duhul Meu»,
zice Domnul oștirilor.»

(Zaharia 4:6)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, îți mulțumesc pentru că ai inclus istoria lui Ghedeon în Biblie! Te rog, ajută-mă să îmi amintesc de această povestire atunci când sunt ispitit să-mi fie frică! Vreau să mă încred întotdeauna în Tine așa cum a făcut Ghedeon. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Sunt lucrurile „mici” importante?

Ce teste „mici” ai în fiecare zi?

Trebuia Ghedeon să se teamă?

Dacă ne încredem în Dumnezeu, trebuie să ne fie vreodată frică?

De ce a ales Dumnezeu doar 300 de soldați pentru armata lui Ghedeon?

Trâmbițele, urcioarele și făcliile au făcut ca armata lui Ghedeon să iasă învingătoare?

De ce a fost Ghedeon un conducător atât de bun?

Vrea Dumnezeu să fii ajutorul Lui?

Înveți să te încrezi și să ascuți?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Judecătorii 7

Patriarhi și profeti, capitolul 53
(până la finalul capitolului)

PATRU INELE MICI (II)

Seria Micuța Amy în India (XVI). De Amy Sherrard

În orașul în care locuia Ghedeon din India, misionarii și creștinii indieni aveau o serie de întâlniri, iar Ghedeon se bucura de acele programe pentru copii. Micuța Amy și mama ei participau la organizarea acestor întâlniri.

Părinții micuței Amy îl cunoșteau deja pe Ghedeon și, într-o dimineață, în timp ce mergea la o întâlnire, Tati s-a întâlnit cu Ghedeon. S-au bucurat să se vadă și au vorbit câteva minute. Apoi, Tati a observat cei patru cercei în urechile lui Ghedeon.

— Nu ai devenit creștin acum, Ghedeon? întrebă Tati binevoitor.

— O, ba da, *sahib*, răspuse Ghedeon cu zâmbet larg.

Tati era puțin nedumerit.

— Atunci, ce e cu astea? întrebă el, în timp ce atinse inelele din urechile lui Ghedeon.

Ghedeon își lăsă capul în jos. Tati l-a bătut prietenește pe umeri și s-a grăbit să ajungă la întâlnirea lui. Dar Ghedeon s-a întors încet și a mers mai departe singur.

Micuța Amy și mama ei erau în camera lor pregătind lucruri drăguțe pentru întâlnirile cu copiii, când au auzit o bătaie în ușă. Amy a alergat să deschidă. Când a văzut ce era în fața ușii, a strigat:

— Vino repede, mami!

Era Ghedeon, cu un zâmbet mare pe față. De fiecare ureche îi atârna pielea sfâșiată în două locuri, iar sângele i se scurgea pe umeri.

— Ghedeon! Ce s-a întâmplat? întrebă Mami în timp ce îl aducea în cameră.

— Gata, nu mai sunt, *mem-sahib*! Nu mai sunt! îi spuse Ghedeon.

— Ce să nu mai fie? Ce s-a întâmplat?

— Nu mai sunt cerceii!

Apoi Ghedeon îi povesti cum nimeni nu voia să-i scoată inelele din urechi și cum se gândise să și le scoată el singur. Voia ca toți să știe că el era creștin acum.

Lacrimile i-au umplut ochii lui Mami în timp ce îi bandajă urechile lui Ghedeon și îl spăla pe haine. În tot acest timp, Ghedeon continua să zâmbească și să spună cât de mult se bucura că, în sfârșit, nu mai avea cerceii.

— Ce ai făcut cu cerceii? întrebă Mami.

Ghedeon i-a spus că îi aruncase pe câmpul unde și-i smulsese din urechi.

— Ghedeon, n-ar fi trebuit să ți-i smulgi singur din urechi! Nu e bine să ne rănim. Da, Domnul Se bucură că noi vrem să Îi aparținem Lui și vrem ca oamenii să vadă acest lucru, dar Îl doare și pe El când ne doare pe noi ceva. Te mai dor urechile?

Mami îi spuse apoi lui Ghedeon că le va povesti copiilor din America cum un băiețel din India a vrut foarte, foarte tare să arate lumii că el Îi aparținea lui Dumnezeu. Dintr-odată, Ghedeon și-a dat seama că și el putea fi misionar.

— O să încerc să găsesc inelele pe care le-am avut în urechi, îi spuse lui Mami.

Și, cu toate că a durat mult căutarea lor, sub un soare fierbinte, el le-a găsit pe toate patru.

Când Amy și familia ei s-au întors în America, Mami a povestit deseori istoria lui Ghedeon și a celor patru inele de metal. De fiecare dată, ea îi atenționa pe copii să fie credincioși ca Ghedeon, dar să nu își producă durere singuri, așa cum a făcut Ghedeon. Micii cercei se află încă la familia lui Amy și încă spun povestea unui băiețel indian care l-a iubit pe Dumnezeu mai mult decât orice.

Inelele lui Ghedeon

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

SAMSON

Ar trebui să ne alegem prietenii cu mare atenție. Acei prieteni care nu Îl iubesc pe Dumnezeu ne vor îndepărta întotdeauna de El.

DUMINICĂ

După ce au câștigat bătălia împotriva madianiților, israeliții L-au uitat repede pe Dumnezeu și s-au închinat iarăși la idoli ai popoarelor rele din jurul lor. Așa că Dumnezeu le-a permis acelor popoare să le facă o mulțime de neazuri israeliților timp de mulți ani. Ce s-a întâmplat după aceea? **Judecătorii 13:1**

Dumnezeu a trimis deseori oameni ca să îi ajute pe israeliți, dar mereu israeliții reveneau imediat la lucrurile rele.

Unul dintre popoarele păgâne care locuiau lângă israeliți erau filistenii – niște oameni răi pe care israeliții ar fi trebuit să îi alunge din Canaan, așa cum le spusese Dumnezeu. Dar israeliții nu ascultaseră. De fapt, ei chiar deveniseră prieteni cu filistenii, distrându-se împreună și închinându-se cu ei. Nu după multă vreme, mulți israeliți deveniseră ca filistenii.

Uneori se întâmplă și astăzi la fel. Cei care aleg să fie prieteni cu oameni care nu Îl iubesc pe Dumnezeu îi vor imita și vor deveni ca ei. Biblia ne oferă o avertizare foarte serioasă cu privire la acest lucru. **Iacov 4:4, u.p.; Proverbele 12:26; 13:20**

Chiar dacă mulți israeliți se închinau la idoli, câțiva încă Îl mai iubeau și Îl mai ascultau pe Dumnezeu. Și, când filistenii au devenit cei mai răi dușmani ai lor și erau foarte nemiloși cu ei, israeliții care Îl mai iubeau încă pe Dumnezeu s-au rugat și L-au implorat să îi ajute.

Anii treceau și Dumnezeu nu părea că auzise rugăciunile lor. Dar Dumnezeu le auzise rugăciunile și pregătea deja pe cineva ca să îi ajute.

LUNI

In mica cetate Țorea trăia un bărbat pe nume Manoah cu soția lui. Amândoi Îl iubeau și Îl ascultau pe Dumnezeu.

Într-o zi, Îngerul Domnului (adică Isus) a venit la soția lui Manoah. El i-a spus că în curând ea va avea un băiețel și i-a explicat cum să aibă grijă de ea însăși și de bebelușul ei. **Judecătorii 13:4**

Nici copilul, nici mama lui nu trebuia să consume alcool sau mâncare nesănătoasă. Lucrurile acestea sunt foarte rele pentru oameni și le fac rău și bebelușilor – chiar înainte ca ei să se nască.

De asemenea, Îngerul Domnului i-a mai spus soției lui Manoah că, atunci când avea să crească, băiatul ei urma să-i elibereze pe israeliți de filistenii. Ca semn că el era în mod special dedicat lui Dumnezeu, părinții nu trebuiau să-i taie niciodată părul.

Când soția lui Manoah i-a spus soțului ei ce îi spusese Vizitatorul, Manoah a vrut să fie sigur că nu aveau să facă vreo greșală cu privire la îngrijirea copilului lor. Ce I-a cerut lui Dumnezeu să facă? **Versetul 8**

Când a venit iarăși, Îngerul Domnului a repetat instrucțiunile. Cât era de important ca ei să îl educe pe băiatul lor corect, chiar de când era bebeluș!

Tu ești recunoscător pentru părinții care te învață cum să fii sănătos și să dai dovadă de autocontrol? Aceste lucruri te vor ajuta să fii un bun lucrător pentru Dumnezeu.

MARTI

Îngerul Domnului a venit de două ori ca să-i spună lui Manoah și soției lui că urmau să aibă un băiețel special. Îți mai amintești cum le-a spus Îngerul că trebuiau să aibă grijă de el?

Timpul a trecut. Și, exact cum spusese Îngerul, soția lui Manoah a născut un băiețel. Ce nume i-au pus? **Judecătorii 13:24**

Pe măsură ce Samson creștea, se putea ușor vedea că el era mult mai puternic decât ceilalți băieți de vârsta lui. Samson și părinții lui știau că era așa fiindcă el asculta ce îi spusese Dumnezeu: să nu bea alcool și să nu mănânce mâncare necurată. Pentru că Samson asculta, Dumnezeu putea să-l binecuvânteze și să-l facă extraordinar de puternic. Părul lung al lui Samson era un semn că el era special înaintea lui Dumnezeu și că Îl asculta.

Dar a ascultat Samson întotdeauna de Dumnezeu? Nu, din nefericire, nu. Țorea, mica cetate unde Samson și părinții lui locuiau, era foarte aproape de filistenii. În loc să-și aleagă prietenii cu grijă, Samson a început să meargă pe la filistenii și să se împrietenească cu ei. El a uitat că era deosebit în ochii lui Dumnezeu și că Dumnezeu voia ca el să-i salveze pe israeliți de filistenii. **Judecătorii 14:1,2**

Ce avertizare i-a dat Dumnezeu popoului Său în ce privește împrietenirea cu filistenii și cu alte popoare care nu Îl iubeau pe Dumnezeu? **Iosua 23:11-13**

MIERCURI

Samson era un tânăr puternic. El ar fi trebuit să înceapă să facă lucrarea specială pe care Dumnezeu o plănuiase pentru el, adică să-i salveze pe israeliți de filistenii cei răi. Dar, în schimb, Samson se împrietenea cu ei.

Când a cunoscut o tânără filisteancă pe care a plăcut-o mult, Samson s-a decis s-o ia de soție. Părinții lui au încercat să-l ajute să înțeleagă că nu era deloc o idee bună să se căsătorească cu femeia aceea. Dar el nu i-a ascultat, ci a insistat: „Ia-mi-o, căci îmi place.” **Judecătorii 14:3**

Este o idee bună să facem tot ce credem noi că ne va face fericiți? Nu. Noi putem fi fericiți doar atunci când facem ce Îi place lui Dumnezeu. Isus nu a încercat niciodată să-și facă Lui Înșuși pe plac și nu ar trebui să încercăm nici noi.

Fără să-L asculte pe Dumnezeu și pe părinții lui, Samson s-a căsătorit cu fata aceea. Crezi că acest lucru l-a făcut fericit? Bineînțeles că nu. Când nu ascultăm de Dumnezeu, nu suntem fericiți. La doar șapte zile după nunta lui, Samson s-a supărat atât de tare pe soția lui încât a lăsat-o și s-a dus să locuiască la părinții lui.

Mai târziu, când s-a dus să o vadă, el a aflat că fata se căsătorise cu altcineva. Samson s-a supărat foarte, foarte tare și, la scurt timp, el și filistenii au început să se lupte. Pentru că era foarte puternic, Samson a câștigat bătălia.

JOI

După ce s-a luptat cu filistenii, Samson s-a dus într-un loc sigur în țara israeliților, care se numea stânca lui Etam. Mulți soldați filistenii l-au urmărit, dar le era așa de teamă de el încât nu au încercat să-l prindă.

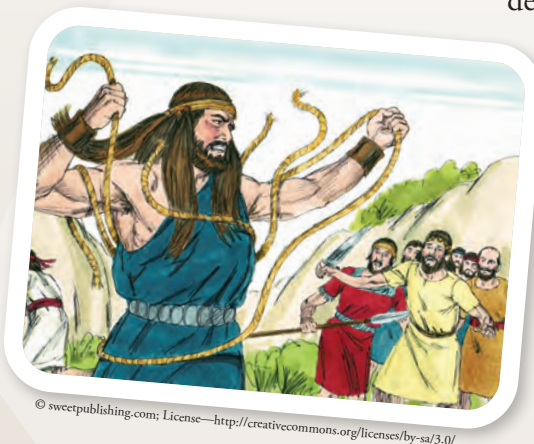
L-au ajutat israeliții pe Samson așa cum ar fi trebuit? Nu. De fapt, le era așa de frică de filistenii încât au decis să-i ajute să-l prindă pe Samson. Așa că trei mii de bărbați israeliți s-au dus să discute cu Samson. **Judecătorii 15:12,13**

Când israeliții l-au predat pe Samson filistenilor, Dumnezeu l-a ajutat să rupă funiile tari cu care ei îl legaseră. Apoi, Samson a luat o falcă de măgar și a omorât o mie de soldați filistenii. **Versele 14 și 15**

Când au văzut cum l-a ajutat Dumnezeu pe Samson, israeliții l-au făcut judecătorul lor și el a condus poporul Israel timp de 20 de ani.

Dar, chiar dacă mușchii lui Samson erau foarte puternici, el era prea slab ca să spună „nu” ispitelor lui Satana. Cea mai mare slăbiciune a lui Samson era că îi plăcea să aibă prietene și prieteni filistenii, chiar dacă ei Îl urau pe Dumnezeu și se închinau la idoli.

Într-o zi, el s-a dus într-o cetate de-a filistenilor ca să petreacă timp cu o fată de acolo. Când l-au văzut intrând în cetatea lor, filistenii au închis poarta, cre-

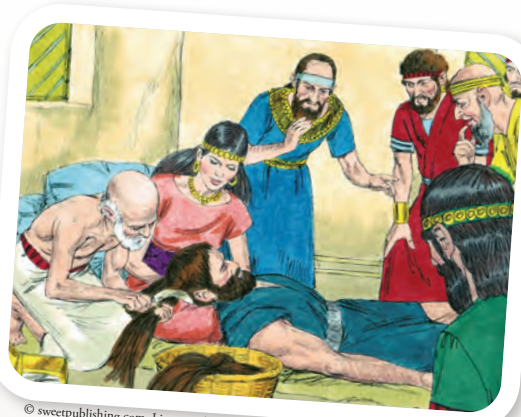
© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

zând că el nu putea să mai iasă. Dar în noaptea aceea, Samson a ridicat poarta aceea grea, cu tot cu cadru, cu balamale și cu restul părților, și a dus-o departe, pe vârful unui deal. **Judecătorii 16:3**

VINERI

De ce era Samson atât de puternic? Filistenii voiau neapărat să-i descopere secretul. Dar cum să-l afle?

Mai târziu, filistenii au aflat că Samson iubea o fată numită Dalila. I-au promis Dalilei mulți bani, dacă ea avea să-i ajute să-l prindă. **Judecătorii 16:5,6**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

De trei ori a mințit-o Samson pe Dalila cu privire la sursa puterii lui. În cele din urmă s-a săturat de rugămințile ei insistente și i-a spus adevărul, cu toate că știa că nu trebuia. **Versetele 16 și 17**

Imediat, Dalila le-a dat de știre

conducătorilor filistenii și, în timp ce Samson dormea, ea a pus pe cineva să-i taie tot părul. Ce s-a întâmplat când Samson s-a trezit? **Versetele 20 și 21**

Samson s-a supărat foarte tare și, așa necăjit cum era, și-a cerut iertare de la Dumnezeu pentru păcatele lui, iar Dumnezeu l-a iertat. Și, în timp ce muncea în închisoare, părul a început să-i crească din nou.

Într-o zi, filistenii au dat o mare petrecere în cinstea idolului lor Dagon și l-au laudat pentru că i-ar fi ajutat să-l prindă pe dușmanul lor. Au râs de Samson, când un băiat l-a adus de mână.

Petrecerea se ținea într-o clădire înaltă, care era susținută de doi stâlpi mari. Samson i-a cerut băiatului să-l ducă lângă cei doi stâlpi. Acolo, el l-a rugat în gând pe

Dumnezeu să-l facă încă o dată puternic. Apoi a strâns cei doi stâlpi cât de tare a putut. Aceștia s-au rupt și clădirea s-a prăbușit, omorându-i pe filistenii. Și a murit și Samson.

Ce sfârșit trist a avut viața lui Samson! Cât de bine ar fi fost dacă și-ar fi ales prieteni buni, care să îl iubească pe Dumnezeu!

TEXT DE MEMORAT

„Cel rău este prins (...) de legăturile păcatului lui.”
(Proverbele 5:22)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, nu vreau să fiu ca Samson, care a ales să facă ce îi plăcea lui în loc să facă ce Ți place Ție. Mă vei ajuta să fac ceea ce Te face fericit? Ți mulțumesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce este important să ne alegem prieteni buni?

A ascultat Samson mereu de părinții lui? Dacă ar fi ascultat de ei, ar fi fost ferit de neazuri?

Care a fost semnul mării puteri a lui Samson?

Părul îl făcea pe Samson să fie puternic?

În ce fel a fost Samson foarte slab?

Neascultarea l-a făcut pe Samson să fie fericit? Sau trist?

Cine te poate ajuta să ascuți?

Renunță Dumnezeu la oameni imediat ce ei greșesc?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Judecătorii 13 – 16

Patriarhi și profeți, capitolul 54

TREI ZILE DE GROAZĂ (I)

Seria „Micuța Amy în India” (XVII). De Amy Sherrard

Când micuța Amy și părinții ei se aflau în India, prințul de Wales a venit să viziteze India. El era fiul regelui Angliei și planul era să stea trei zile în Bombay. Anglia domina India, dar indienii voiau să fie independenți, să-și guverneze singuri țara.

Conducătorii le-au spus indienilor să nu sară la luptă. Avea să fie mult mai bine dacă erau pașnici și îi arătau regelui Angliei că erau în stare să-și guverneze singuri țara. Dar cei mai mulți dintre indieni nu voiau să stea liniștiți, așa că au făcut planuri să creeze probleme în timp ce prințul de Wales era în vizită în Bombay, unde Amy și părinții ei locuiau.

Prințul era păzit de soldați puternici. Fiindcă nu-l puteau omorî pe prinț, indienii s-au gândit să le facă rău oamenilor albi din Bombay. Cei care voiau să se bată purtau cămăși albe și pălării albe. Nu aveau pistoale, dar au strâns grămezi mari de pietre și au plănuit să rănească pe cât mai mulți albi cu putință.

Misionarii adventiști nu erau de acord cu violența, așa că s-au rugat: „Dragă Tată din cer, Te rugăm, ajută-ne să ne dăm seama ce avem de făcut!” Astfel, ei au hotărât să stea la familia micuței Amy pe perioada celor trei zile, pentru că acolo aveau să fie înconjurați de un zid. În scurt timp, erau cu toții în casa familiei lui Amy, cu excepția a două misionare – sau mătuși, cum le numea Amy –, care se aflau într-o altă parte a marelui oraș.

— Nu le putem lăsa acolo singure, spuseră misionarii. Trebuie să le salvăm.

Tatăl lui Amy avea mașină și, împreună cu doi misionari, s-a dus să le ia. Când au văzut mulțimile de bărbați indieni cu pălării și cămăși albe, ei au întors repede și au luat-o pe o altă stradă. În cele din urmă, cele două misionare erau în siguranță, ghemuite pe jos în mașină, în timp ce bărbații misionari stăteau în față.

Pe drumul de întoarcere, un bărbat alb a început să-i urmeze cu mașina lui. Probabil spera că, împreună cu ei, va fi mai în siguranță. Tati conducea, iar misionarul din mijloc se uita atent în față după indienii cu pălării și cămăși albe.

La un moment dat, ei au văzut un grup chiar în față. Tati a virat repede pe o altă stradă, dar și acolo era o mulțime de indieni în alb. Și nu era nicio posibilitate de a întoarce. Toți se rugau.

— Ce ar trebui să fac? întrebă Tati.

— Nu te opri! spuse celălalt misionar. Claxonează cât de tare poți și continuă să mergi. Se vor da la o parte când vor vedea că nu ai de gând să oprești!

Și chiar așa a și făcut Tati. Bineînțeles că mulțimea s-a dat la o parte ca ei să treacă.

Doar un singur om a reușit să arunce cu o piatră. Data viitoare vom afla unde a nimerit piatra și ce s-a întâmplat cu cealaltă mașină care îi urma.

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DEVOTATA RUT

Când, de bunăvoie și cu bucurie, îi ajutăm pe părinți la treburile din casă, noi lucrăm de fapt pentru Dumnezeu.

DUMINICĂ

Săptămâna trecută am învățat despre Samson. Istoria lui este una tristă, pentru că, deși părinții lui l-au iubit și l-au învățat să asculte de Dumnezeu, Samson și-a distrus viața din cauză că și-a ales prieteni nepotriviti.

Săptămâna aceasta vom învăța istoria fericită a lui Rut și a modului în care ea a ales să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu, deși părinții ei nu îl cunoscuseră pe Dumnezeu.

Să o luăm cu începutul. Un bărbat pe nume Elimelec, împreună cu soția lui, Naomi, și cu cei doi băieți ai lor, Mahlon și Chilion, erau niște israeliți care locuiau în cetatea Betleem.

Povestea noastră începe pe vremea când era o mare foamete în zona în care locuiau Elimelec și familia lui. Știi ce e o foamete? Când oamenii nu mai au ce să mănânce, când nu există suficientă hrană, spunem că este foamete. Bineînțeles că oamenilor le este foarte foame. Uneori foametea e cauzată de secetă, adică fiindcă nu plouă, sau e cauzată de un război. Dar în povestirea noastră nu se spune de ce apăruse această foamete.

Mulți israeliți sufereau de foame. Elimelec, Naomi și cei doi băieți ai lor nu aveau nici ei ce mânca și tare le mai era foame. Așa că au decis să plece departe, într-un loc numit Moab, unde se găsea destulă mâncare. Dar acolo, ceva foarte rău s-a întâmplat. **Rut 1:3**

Cât de triști au fost Naomi și băieții ei când a murit Elimelec! Dar au rămas în Moab. Timpul a trecut și

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Mahlon și Chilion s-au căsătorit cu fete moabite. Pe una o chema Rut, pe cealaltă, Orpa.

LUNI

Cam după zece ani de când Naomi și familia ei s-au mutat în Moab, s-a întâmplat altă tragedie. Amândoi fiii lui Naomi au murit. Vai, ce tristețe a cuprins-o! Acum nu mai avea nici soț, nici copii.

Naomi stătea și se întreba ce-o să facă în continuare. Stând ea și gândindu-se, a aflat că în Betleem – acolo unde locuise înainte cu soțul și familia ei – se găsea din nou de mâncare. Așa că s-a hotărât să plece din Moab și să se întoarcă acasă.

Cele două nurori ale ei – Rut și Orpa – s-au decis să meargă cu ea. Dar, după ce au parcurs o parte din drum, Naomi s-a oprit și a stat puțin de vorbă cu ele. Ce le-a cerut ea să facă? **Rut 1:8,9**

Și Rut, și Orpa o iubeau foarte mult pe Naomi și niciuna nu voia să o lase singură. Când Naomi și-a luat la revedere de la ele, amândouă au început să plângă, spunând: „Nu, noi o să venim cu tine.”

Dar Naomi a tot insistat să se întoarcă acasă la ele. Într-un final, deși plângând și mai tare, Orpa s-a întors și a pornit spre Moab.

Dar Rut a refuzat să o lase singură pe Naomi. Ea învățase să o iubească nu doar pe Naomi, ci să Îl iubească și pe Dumnezeu lui Naomi. A implorat-o să o lase să o însoțească la Betleem și să locuiască împreună. Ce a zis Rut? **Versetul 16**

Sigur că, până la urmă, Naomi a lăsat-o pe Rut să vină cu ea la Betleem și împreună au parcurs drumul până în cetatea în care locuise Naomi înainte.

MARTI

Când Naomi și Rut au ajuns, în sfârșit, la Betleem, mulți oameni au ieșit să le întâmpine. Erau surprinși și bucuroși să o revadă pe Naomi. **Rut 1:19**

Dar Naomi nu era bucuroasă. Cu multă tristețe, le-a spus prietenilor ei ce se întâmplase cu familia ei cât stătuseră în Moab. Naomi nu știa că Dumnezeu deja plănuiase o modalitate să o ajute.

Imediat după ce s-au instalat acasă, Rut s-a oferit să meargă să muncească, pentru ca ea și Naomi să aibă ce mânca. Era perioada în care se secera orzul, iar săracilor li se dădea voie să adune spicele lăuate în urmă de lucrători. Așa că Rut a găsit un lan mare de orz, a cerut voie să adune spicele scăpate de muncitori, iar bărbatul care se ocupa de acel câmp a fost de acord.

La început, Rut n-a știut că pământul unde se duse ea să adune orz îi aparținea unui bărbat pe nume Boaz, care era rudă cu soțul lui Naomi. Boaz era un om bogat, care Îl iubea pe Dumnezeu și asculta de El.

De asemenea, Boaz se purta frumos cu servitorii lui, cu săracii și cu străinii. El respecta o lege pe care Dumnezeu o dăduse israeliților cu foarte mulți ani în urmă. **Leviticul 19:9,10** Oare Dumnezeu vrea ca și noi să fim amabili cu oamenii săraci și cu străinii – sau cu imigranții, cum li se spune acum? **Proverbele 19:17**

MIERCURI

Rut strângea orz într-un câmp care îi aparținea lui Boaz, una dintre rudele lui Naomi. Înainte de prânz, Boaz a venit să își vadă secerătorii. Cum i-a salutat el? **Rut 2:4**

Uitându-se încoace și-ncolo, Boaz a dat cu ochii de Rut. Nu o mai văzuse niciodată, așa că a întrebat cine e. Slujitorii i-au explicat că e nora lui Naomi, care tocmai se întorsese din Moab. Boaz a stat și i-a ascultat pe servitori povestindu-i cât de mult muncise Rut toată dimineața. Boaz s-a decis să meargă să discute cu ea. Ce i-a spus el? **Versetele 8 și 9**

Amabil, Boaz i-a spus că poate sta și munci pe câmpul lui până se termină secerișul. Și a adăugat că, atunci când îi este sete, poate bea din apa scoasă din fântână de lucrătorii lui.

Atunci Rut l-a întrebat pe Boaz:

— Cum se face că m-ai observat și îmi porți de grijă mie, care nu sunt decât o străină?

Ce i-a răspuns Boaz? **Versetele 11 și 12**

Apoi ce le-a spus Boaz secerătorilor săi să facă pentru Rut? **Versetul 16**

Cât de bucuroasă trebuie să fi fost Rut când s-a întors acasă în acea seară cam cu 15 kilograme de orz! Și i-a povestit lui Naomi tot ce se întâmplase. S-a bucurat și Naomi. Dumnezeu chiar Se îngrijea de ele.

Rut a continuat să lucreze pe câmpurile lui Boaz, până când s-a terminat secerișul. Crezi că Dumnezeu Se bucura că Boaz se purta atât de frumos cu Naomi și Rut?

JOI

Într-o zi, spre finalul secerișului, Naomi i-a împărtășit lui Rut o idee care îi venise. Naomi i-a explicat lui Rut că și-ar dori ca ea să se căsătorească cu un alt bărbat, care să aibă grijă de ea. Naomi știa că legea spunea că o rudă apropiată se putea

căsători cu Rut și în același timp putea răscumpăra proprietățile pe care le avusese Elimelec, soțul lui Naomi. „Plan de răscumpărare” se numea acesta.

Naomi știa că Boaz era rudă apropiată, așa că a rugat-o pe Rut să meargă și să discute cu el chiar în aceeași seară. Rut a ascultat de soacra ei. S-a spălat și s-a îmbrăcat cu cele mai bune haine ale ei. Apoi, când a venit seara, s-a dus acolo unde Boaz și slujitorii lui treierau. Răbdătoare, a așteptat până s-a făcut seară. Apoi ce i-a spus ea lui Boaz? **Rut 3:9 u.p.**

Boaz și-a dat seama că Rut îl roagă să aibă grijă de ea, pentru că el era rudă apropiată lui Elimelec și în același timp putea să cumpere înapoi – adică să răs-

cumpere – pământul care era al lui Naomi. Boaz știa că acesta era planul făcut de Dumnezeu prin care Se îngrijea de femeile rămase văduve – adică cele cărora le murise soțul. Ce i-a spus Boaz lui Rut? **Versetele 11 și 12**

Boaz i-a spus lui Rut că se bucură să aibă grijă de ea, dar că exista un bărbat care era o rudă și mai apropiată de Elimelec. Boaz trebuia ca mai întâi să vorbească cu el.

VINERI

Când s-a întors acasă Rut era dimineață. I-a povestit lui Naomi tot ce îi spusese Boaz și i-a arătat tot orzul pe care i-l dăduse. Naomi i-a spus să nu își facă griji, pentru că Boaz va rezolva repede situația. Așa că Rut a așteptat răbdătoare să vadă ce urma să se întâmple.

Chiar în acea dimineață, Boaz s-a dus la poarta cetății, ca să găsească cealaltă rudă. Când l-a găsit pe bărbatul căutat, a adunat zece oameni care să fie martori la ce aveau să discute ei doi. Când Boaz l-a întrebat pe bărbat dacă voia să răscumpere pământul lui Naomi, acesta a răspuns că îl răscumpără. Dar Boaz i-a precizat că acela care răscumpără pământul trebuie și să o ia în căsătorie pe Rut. Dar celălalt bărbat nu

voia să se căsătorească cu Rut, așa că i-a sugerat lui Boaz să răscumpere el pământul și să se căsătorească cu Rut.

Apoi, în auzul tuturor oamenilor de la poarta cetății, Boaz a spus că va răscumpăra proprietățile lui Naomi și se va căsători cu Rut. Cei care l-au auzit s-au bucurat și i-au urat multă fericire împreună cu Rut. **Rut 4:11**

Așadar, Boaz s-a căsătorit cu Rut și au fost foarte fericiți împreună. La scurt timp au avut un băiat, căruia i-au pus numele Obed. Când Naomi l-a luat în brațe pe nepotul ei, femeile din cetate au spus: „Binecuvântat să fie Domnul!” Și, ca să vezi, Obed a fost bunicul împăratului David. Iar după mulți, mulți ani, Salvatorul lumii noastre, Isus, s-a născut în familia lui David.

Nu e extraordinar ce a făcut Dumnezeu pentru această fată păgână, care a ales să renunțe la idolii ei și să-I slujească viului Dumnezeu? Dacă și tu rămâi lângă Domnul, El va face ceva extraordinar și pentru tine?

TEXT DE MEMORAT

„Poporul tău va fi poporul meu și
Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu.”
(Rut 1:16)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Ți mulțumesc pentru această istorie fericită despre Naomi, Rut și Boaz! Vreau să fiu și eu de ajutor familiei mele și să fac lucruri frumoase pentru cei din jur, ori de câte ori pot. Te rog, ajută-mă! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce a plecat Rut din Moab împreună cu Naomi?

A avut grijă Dumnezeu de Rut când ea a plecat de la casa ei pentru a-i fi de ajutor lui Naomi?

Unde a lucrat Rut din răspuțeri, ca să o ajute pe Naomi să aibă ce mânca?

Crezi că Rut se bucura că venise în Betleem împreună cu Naomi?

Te va ajuta Dumnezeu și pe tine să lucrezi cu bucurie pentru familia ta?

Dacă Țl iubim pe Dumnezeu, ne vom purta frumos cu cei care au nevoie de ajutor?

Vrea Dumnezeu să Ți ajutăm și noi pe săraci și pe străini, așa cum a făcut Boaz? Ce poate face familia ta pentru a-i ajuta pe săracii de lângă voi?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Rut 1 – 4

TREI ZILE DE GROAZĂ (II)

Seria „Micuța Amy în India” (XVIII). De Amy Sherrard

Tatăl micuței Amy și doi misionari merseseră să le salveze pe două misionare, ca să stea cu toții în apartamentul familiei lui Amy, în Bombay. Pe drumul de întoarcere au trebuit să treacă printr-o mulțime de indieni care voiau să le facă rău albilor. Tati a trecut cu mașina atât de repede încât doar un singur bărbat a reușit să arunce cu o piatră în ei.

Piatra a trecut exact pe lângă fața lui Tati, pe lângă ceafa misionarului de la mijloc care se apleca în față să vadă indieni în alb, apoi a trecut pe lângă nasul celuilalt misionar și a ieșit pe geam.

Mașina care îi urma a fost lovită de multe pietre, dar Tati nu a îndrăznit să oprească. Bărbatul acela nu și-a pierdut viața, asta știau sigur, dar mașina lui probabil că era foarte șifonată din cauza pietrelor aruncate.

Toți cei rămași în apartament se rugau pentru ei, iar când aceștia s-au întors teferi, I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că le purtase de grijă.

După aceea, nimeni n-a mai ieșit din apartament până când prințul de Wales nu a plecat din Bombay. Mami cumpărase foarte multă mâncare care nu se strica și, în fiecare dimineață înainte să se facă ziuă, Diaby se ducea la piață și aducea coșuri mari cu fructe și legume proaspete, ca să aibă cu toții mâncare bună.

Misionarii au aflat că mulțimile de oameni furioși făcuseră multe rele în unele părți ale orașului. Apoi au aflat și că un grup plănuia ca în acea noapte să treacă de zidul și de poarta clădirilor unde se afla și apartamentul misionarilor.

Acum, ei se rugau și mai fierbinte ca înainte, iar bărbații au discutat ce era de făcut. Nu voiau ca soțiile, copiii și celelalte misionare să fie rănite de indienii furioși. Cunoșteau bine porunca de a

nu ucide. Așa că, deși aveau cuțite bine ascuțite, știau că nu trebuie să le folosească.

Într-un final au decis să rămână îmbrăcați toată noaptea și să stea de pază cu rândul. Nu puteau face altceva decât să se roage neîncetat și să aibă încredere în Dumnezeu.

În seara aceea, micuța Amy s-a întins în patul ei, iar Mami s-a așezat pe un scaun lângă ea.

— Mami, îngerii nu pot să aibă grijă de noi toți? întrebă Amy.

— Bineînțeles că pot, îi răspunse mama, privind la fetița ei și dându-i o îmbrățișare. Apoi se întinse și Mami în pat și amândouă au adormit.

Ce crezi, au avut grijă îngerii de toți în acea noapte? Da, au avut. Nicio mulțime nu a dărâmat zidul sau poarta clădirii de apartamente.

Ziua următoare, prințul de Wales a plecat din Bombay și toată lumea știa că pericolul a luat sfârșit. Misionarii au plecat acasă la ei și au continuat să le spună oamenilor despre Dumnezeul nostru minunat.

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

RUGĂCIUNEA ANEI ESTE ASCULTATĂ

Dumnezeu aude și răspunde mereu la rugăciunile celor care Îl iubesc și Îl ascultă.

DUMINICĂ

Săptămâna trecută am învățat despre Rut și despre modul în care Dumnezeu a binecuvântat-o cu un soț iubitor și cu un băiețel scump. Povestirea de săptămâna aceasta este despre un alt băiețel și vom învăța mai întâi despre tatăl și mama lui.

Elcana era un levit bogat care Îl iubea și Îl asculta pe Dumnezeu. Ana, soția lui cea bună, Îl iubea și Îl asculta și ea pe Dumnezeu cu toată inima. Dar

casa lor era umbrită de tristețe, pentru că nu aveau niciun copil. Mai ales Ana era foarte tristă. Orice femeie israelită își dorea să aibă un copil, mai ales un băiețel. Și Elcana își dorea copii, așa că a decis să își mai ia o soție. **1 Samuel 1:2**

Cu timpul, Penina, noua soție, a avut câțiva copii. Dar decizia neînțeleaptă a lui Elcana nu a adus fericire. De fapt, a distrus pacea familiei. Penina a devenit mândră, rea și foarte aspră cu Ana. Sărmana Ana era foarte tristă. Dar tot nu se plângea. Ea suferea în tăcere

atunci când Penina râdea și își bătea joc de ea pentru că nu avea copii.

Fiindcă era levit, Elcana trebuia să lucreze la templu. Dar, pentru că nu se mai închinaseră la Dumnezeu așa cum ar fi trebuit, israeliții nu mai aveau nevoie de ajutorul lui Elcana la templu. Dar Elcana Îl iubea pe Dumnezeu și I se închina, așa că își lua familia și mergea la templu la Silo ori de câte ori era câte o sărbătoare sau întâlnire acolo.

LUNI

Elcana se căsătorise cu Ana, care era o soție bună și iubitoare. Dar, pentru că ea nu avea copii, Elcana s-a mai căsătorit cu cineva, cu o femeie pe nume Penina. Acum, fericirea din familia lui dispăruse. Penina avea copii, dar știa că Elcana o iubea cel mai mult pe Ana. Acest lucru a făcut-o să fie geloasă și se purta foarte urât cu Ana.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Ori de câte ori era o sărbătoare la Silo, Elcana își lua toată familia să se închine lui Dumnezeu. În timpul acestor întâlniri se cântau cântece, se aduceau jertfe lui Dumnezeu și se dădeau ospete, adică mese îmbelșugate. Era un timp de rugăciune și mulțumire lui Dumnezeu pentru bunătatea Lui.

Dar, chiar și în timpul acestor întâlniri speciale, familia lui Elcana nu era fericită.

La masa festivă, Elcana și-a servit toată familia cu mâncare. Doar că Anei i-a dat mai mult, pentru a-i arăta că încă o iubea, chiar dacă ea nu putea avea copii.

Acum Penina devenise și mai geloasă. I-a spus Anei că Dumnezeu nu-i dăruise niciun copil pentru că nu era mulțumit de ea. Gata, Ana nu și-a mai putut ascunde tristețea! A izbucnit în lacrimi și a plâns foarte mult. În cele din urmă, ea a plecat de la masa festivă fără să-și mănânce porția. Elcana a încercat să o liniștească, dar nimic nu o împăca. **1 Samuel 1:8**

Ana nu putea să-și împărtășească tristețea niciunei persoane în afară de Dumnezeu. Ea s-a îndreptat spre templu, plângând și rugându-se tot drumul. Oh, cât de mult voia ca Dumnezeu să-i alunge necazul și să-i dea un băiețel!

MARTI

Ana se închina lui Dumnezeu la Silo împreună cu soțul ei, Elcana, și cu cealaltă soție a lui, Penina. Ea plângea pentru că Penina râdea de ea că nu avea copii. Ana știa că doar Dumnezeu o putea înțelege și ajuta. Așa că, în timp ce plângea, ea se ruga cerându-I lui Dumnezeu să-i dea un băiețel. **1 Samuel 1:10**

Ana I-a promis lui Dumnezeu că, dacă îi va da un fiu, ea îl va educa în așa fel încât să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu. Apoi, când copilul avea să mai crească, ea urma să-l aducă la templu ca să lucreze pentru Dumnezeu toată viața lui.

Ana era aproape de intrarea în templu, încă plângând și rugându-se. Dar nu se ruga cu voce tare, ci rostea cuvintele rugăciunii în gând, în timp ce își mișca buzele. Eli, marele-preot, a văzut-o pe Ana plângând și mișcându-și buzele. El nu era obișnuit să vadă pe cineva rugându-se în felul acesta. Mulți israeliți beau alcool și chiar veneau beți la templu. În timp ce se uita la Ana, Eli a ajuns la concluzia că și ea era beată. Ce i-a spus Anei? **Versetul 14**

Ce i-a spus Ana lui Eli? **Versetul 15**

Când Ana i-a explicat că ea se ruga și Îi spunea lui Dumnezeu necazul ei, lui Eli i-a părut rău pentru ea. Ce i-a spus el după aceea? **Versetul 17**

MIERCURI

Când Eli a văzut-o prima dată pe Ana, ea plângea și se ruga aproape de sanctuar. La început, el a crezut că ea era beată. Dar, când a aflat că Ana se ruga, i-a spus că Dumnezeu a auzit rugăciunea ei și că avea să-i

dea ceea ce ceruse. Acum, Ana nu mai era deloc tristă. S-a oprit din plâns și fața ei era mult mai fericită când a plecat de la templu. Apoi, când s-a întors la cortul ei, a putut să-și mănânce porția de mâncare. A doua zi devreme, Elcana și familia lui s-au trezit pentru a I se închina lui Dumnezeu înainte de a se întoarce acasă la ei, la munte.

Domnul i-a dat Anei un băiețel, căruia ea i-a pus numele Samuel. De ce? **1 Samuel 1:20**

Ana era foarte fericită când se uita la fața scumpului ei băiețel! O, cât de mult îl iubea! Când îl vedea cum creștea și cum învăța să meargă și să vorbească, simțea că îl iubea mai mult și tot mai mult. Samuel era singurul ei fiu – darul special al lui Dumnezeu pentru ea.

Ana nu și-a uitat promisiunea de a-l învăța pe Samuel să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu. Ea știa că prețiosul ei băiat Îi aparținea în realitate lui Dumnezeu și, în curând, ea avea I-l înapoieze. Așa că, încă de când Samuel era bebeluș, Ana l-a învățat despre Dumnezeu și poruncile Lui.

A fost Ana o mamă bună?

JOI

Dumnezeu a răspuns rugăciunii Anei în care L-a rugat să-i dea un fiu. Și Dumnezeu i-a dat un

băiețel căruia i-a pus numele Samuel.

Anul următor, când a sosit vremea unei alte sărbători la Silo, Ana i-a spus soțului ei că ea nu avea să meargă, pentru că trebuia să rămână acasă și să aibă grijă de bebelușul Samuel. Și Elcana a fost de acord.

Chiar dacă îl iubea foarte mult pe băiatul ei, Ana nu și-a călcat promisiunea de a-l înapoia lui Dumnezeu de îndată ce Samuel avea să fie suficient de mare. Cu multă grijă, Ana l-a învățat pe Samuel să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu și să dea ajutor cu bucurie.

Samuel era încă un copilăș când Ana a decis că sosisese timpul să-l înapoieze lui Dumnezeu. El era destul de mare ca să dea o mână de ajutor în templu. În anul acela, Ana și Samuel s-au dus cu Elcana la templu.

Când l-a dus pe Samuel la templu, Ana s-a întâlnit cu Eli, marele-preot, care o văzuse cerându-I lui Dumnezeu un copilăș. Ce i-a spus ea lui Eli? **1 Samuel 1:27,28**

Crezi că i-a fost greu Anei să renunțe la prețiosul ei fiu? Este Dumnezeu bucuros atunci când alegem să nu fim egoiști?

© Darrel Tank

VINERI

Eli era bucuros că Ana s-a ținut de promisiunea de a-L înapoia lui Dumnezeu pe băiatul ei scump. Dar, în același timp, Eli se simțea vinovat. Știi de ce?

Eli nu îi educase pe băieții lui așa cum trebuia. În loc să-i învețe să asculte de Dumnezeu, el îi lăsase să facă ce voiau. Acum, când erau mari, ei voiau să facă tot numai ce le plăcea. Și, în loc să-și pedepsească băieții neascultători, Eli i-a lăsat să slujească la templu ca preoți. **1 Samuel 2:12,17**

După ce a vorbit cu Eli, Ana s-a întors acasă, lăsându-l pe Samuel la templu. Eli l-a iubit pe Samuel și a avut mare grijă de el.

În fiecare an când venea să se închine lui Dumnezeu la templu, Ana îi aducea lui Samuel o hăinuță nouă făcută de ea. Ea știa că băiețelul ei creștea repede și că avea nevoie de haine mai mari în fiecare an. Și Ana se ruga în fiecare zi ca Samuel să Îi fie credincios lui Dumnezeu și să-L slujească mereu. Iar Samuel exact așa făcea.

Chiar dacă era doar un băiețel, Samuel făcea tot ce putea ca să-I fie plăcut lui Dumnezeu. El îl asculta cu bucurie pe Eli și făcea cu mare atenție toate micile treburi pe care Eli îl ruga să le facă. **Versetul 18** Treburile acelea nu erau mereu cele mai plăcute. Dar, realizându-le cu voioșie, el învăța să fie un bun lucrător pentru Dumnezeu.

Cum poți învăța și tu să fii un bun lucrător pentru Dumnezeu? Poți începe prin a învăța să ascuți imediat și să lucrezi și tu bucuros și cât mai bine?

TEXT DE MEMORAT

„Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană.”

(Proverbele 20:11)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ai auzit și ai răspuns rugăciunii Anei și i-ai dat un băiețel! Și Îți mulțumesc că ascuți și rugăciunile mele! Vreau să lucrez pentru Tine așa cum a făcut micul Samuel. Te rog, ajută-mă să fac cu bucurie și bine tot ce îmi cer părinții mei! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Îi place lui Dumnezeu să audă și să răspundă la rugăciunile mamelor?

Poate Dumnezeu să ne ajute când avem necazuri, așa cum a ajutat-o pe Ana?

Ce lucruri înțelepte îi pot învăța tatălul și mămica pe copiii lor?

Este întotdeauna bine să faci ce fac ceilalți copii?

Chiar dacă alți copii aleg să fie neascultători, te poate ajuta Dumnezeu să ascuți?

Te poate folosi Dumnezeu să lucrezi pentru El chiar dacă ești încă un copil?

Ce poți face ca să fii un bun ajutor?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 1; 2:1-11; 18 – 21

Patriarhi și profeți, capitolul 55

O CĂLĂTORIE DEOSEBITĂ (I)

Seria „Micuța Amy în India” (XIX). De Amy Sherrard

Când au mers în India ca misionari, părinții micuței Amy au crezut că aveau să lucreze în sate și să locuiască în colibe, așa cum trăiau indienii. Dar nu a fost așa.

Biserica de care tatăl lui Amy se ocupa se afla în marele oraș Bombay și toți oamenii care veneau acolo vorbeau engleza. Așa că Tati nu a trebuit să învețe limbile care se vorbeau în India. El îi învăța pe oamenii care deja îl cunoșteau pe Dumnezeu sau pe cei care nu știau cum să-L asculte, așa cum spune în Biblie.

Într-o zi, un misionar care lucra acolo unde nimeni nu știa să vorbească engleza a venit în vizită în Bombay.

— O să merg să fac o vizită într-un sat în care oamenii vor să afle mai multe despre Isus, îi spuse lui Tati. Îi iau cu mine pe soția mea și pe băiețelul meu. Ce-ar fi să le iei și tu pe soția ta și pe Amy și să veniți cu noi?

— Ne-ar face mare plăcere să mergem cu voi și să facem o excursie în sat, spuse Tati. Cu ce mergem până acolo?

— Mergem cu două căruțe trase de boi, îi spuse misionarul lui Tati. Să știți că mersul cu căruța este foarte diferit de călătoria cu mașina aici, în Bombay.

Când Tati le-a spus despre călătorie, Mami și Amy au fost încântate. Amy nu uitase de căruțele cu boi. De data aceasta însă, ea avea să meargă în căruță.

Mami și soția misionarului au plănuit ce mâncare să ia cu ei. Ele știau că nu era sănătos să mănânce mâncarea indiană. Mai trebuiau să mai care și apă, pentru că în apa nefiartă erau microbi periculoși care i-ar fi îmbolnăvit.

Mami a împachetat hainele, niște paturi mici pliabile și plase de țânțari de folosit noaptea. A mai luat și poze drăguțe cu Biblia și cartonașe cu texte de memorat ca să le dea copiilor din sate. Apoi au mers cu toții cu trenul până unde urma să înceapă călătoria lor.

Cealaltă familie de misionari i-a întâmpinat la gară și două căruțe trase de boi, cu vizitii lor, îi așteptau. În scurt timp, lucrurile lor au fost puse într-o căruță. În cealaltă căruță erau paie curate pe care să

stea pasagerii. Vizitii se uitau atent la misionarii care se rugau și Îi cereau lui Dumnezeu să fie cu ei, apoi au urcat cu toții în căruțe. Vizitii au strigat la boi, iar boii au început să tragă căruțele, parcurgând mulți kilometri.

Căruțele nu aveau niciun acoperiș, așa că pasagerii erau bucuroși că aveau umbrele cu ei, ca să le facă umbră, să-i ferească de soarele fierbinte care dogorea peste ei. Drumul de pământ, neasfaltat, era plin de denivelări și urme, iar căruțele nu aveau suspensii, așa cum avea mașina lui Tati. Copiilor li se părea foarte distractiv să sară în sus și-n jos, dar adulții erau bucuroși că puteau sta pe perne.

Când, în sfârșit, au ajuns în satul în care aveau să stea o vreme, multă lume îi aștepta cu nerăbdare. Locuitorii satului nu vedeau des oameni albi – mai ales copii.

© Declu License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

SAMUEL AUDE GLASUL LUI DUMNEZEU

Copiii pot face o lucrare importantă pentru Dumnezeu dacă sunt iubitori, credincioși și ascultători.

DUMINICĂ

Samuel, băiețelul Anei, locuia la templul din Silo. Eli, marele-preot, îi dădea mici treburi de făcut și îl învăța cum să le facă bine. Când se uita la credinciosul băiețel, Eli își dădea seama că Dumnezeu era cu el. Marele-preot îl iubea pe Samuel foarte mult.

În timp ce Samuel învăța să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu tot mai mult în fiecare zi, cei doi băieți ai lui Eli, Hofni și Fineas, nu făceau ca el. În loc să-i învețe pe copiii lui ascultarea, când aceștia fuseseră mici, Eli a crezut că era mai ușor să-i lase să facă ce voiau. Așa că, bineînțeles, ei nu au învățat niciodată să asculte nici de Dumnezeu. Iar acum, că erau mari, făceau numai ce voiau ei. Chiar îi iubea Eli pe fiii lui? **Proverbele 13:24**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Hofni și Fineas nu Îl iubeau pe Dumnezeu și nu voiau să-L asculte. Ar trebui să slujească în casa lui Dumnezeu astfel de oameni? O, nu! Dar Eli i-a lăsat să fie totuși preoți. **1 Samuel 2:12**

Când slujeau la templu, Hofni și Fineas nu respectau Legea Domnului și furau de la oamenii care veneau să se închine lui Dumnezeu, făcând multe alte lucruri rele. Poporul știa ce fapte rele făceau. Curând a auzit și Eli despre ele.

Ce ar fi trebuit să facă Eli? Ar fi trebuit să-i lase să lucreze în continuare ca preoți? Sau ar fi trebuit să nu le mai permită să fie preoți deloc?

LUNI

Hofni și Fineas erau preoți în templul lui Dumnezeu, dar făceau multe lucruri rele. Ce a făcut tatăl lor, Eli, în legătură cu această problemă? Nimic.

El nu îi pedepsise pe fiii lui când fuseseră mici, iar acum, când se făcuseră mari, Eli tot nu făcea mai nimic ca să-i oprească din neascultarea lor. În loc să-i pedepsească, Eli s-a hotărât să vorbească cu ei. Ce le-a spus el? **1 Samuel 2:23,24**

Dar Hofni și Fineas nu l-au ascultat pe tatăl lor. Ei au continuat să păcătuiască. Și Eli i-a lăsat în continuare să fie preoți și să slujească la templu, chiar dacă israeliții le urmau exemplul și deveneau și ei foarte răi.

Lui Dumnezeu nu-I plăcea ce se întâmpla. Îi dăduse lui Eli suficient timp ca să facă ceva în legătură cu această situație, dar Eli nu făcuse nimic ca să-i oprească pe copiii lui. Așa că Dumnezeu a trimis pe cineva să-i dea marelui-preot o avertizare serioasă. Ce i-a spus bărbatul acela lui Eli? **Versetele 30 și 34**

Ca urmare a neascultării, familia lui Eli nu avea să mai fie o familie de preoți. Ce fel de persoană avea să aleagă Dumnezeu ca preot în locul lui Eli? **Versetul 35**

Eli trebuie să se fi întristat foarte mult din această cauză. Până la urmă, a făcut el ceva cu copiii lui după ce Dumnezeu îi dăduse o avertizare atât de gravă?

Vom descoperi mâine.

MARTI

Ca tată, Eli era responsabil de educația băieților lui, să-i învețe să fie ascultători. Iar în calitate de conducător al israeliților, el trebuia să fie un exemplu bun, să-i ajute pe oameni să facă ce e bine, să-i învețe cum să-L iubească pe Dumnezeu, să I se închine Lui și să fie niște părinți buni.

Dar Eli a dat greș. Mulți părinți israeliți i-au urmat exemplul greșit de a nu-și educa copiii cum trebuie. Și mulți copii au urmat exemplul foarte rău al fiilor lui Eli. Ce influență groaznică a avut familia lui Eli!

Mulți israeliți care Îl iubeau și Îl ascultau încă pe Dumnezeu au ajuns să nu mai vină la templu, pentru că nu le plăcea ce făceau Hofni și Fineas. Situația de la templu se înrăutățea din ce în ce mai mult.

Dar, în mijlocul acestor probleme, era cineva la templu care Îl iubea și Îl asculta pe Dumnezeu. Știi cine? Micul Samuel. El alesese să facă ce e bine. Avea mare grijă să nu stea prin preajma fiilor lui Eli sau să le imite păcatele. Dumnezeu l-a ajutat să asculte, iar Samuel se bucura să lucreze pentru Domnul. **1 Samuel 2:26**

Într-o noapte, după ce lucrase din greu toată ziua, Samuel dormea în patul lui micuț. Eli era în patul lui și peste tot era liniște. Dintr-odată, Samuel a auzit pe cineva strigându-l pe nume:

— Samuel! Samuel!

Cine putea fi?

MIERCURI

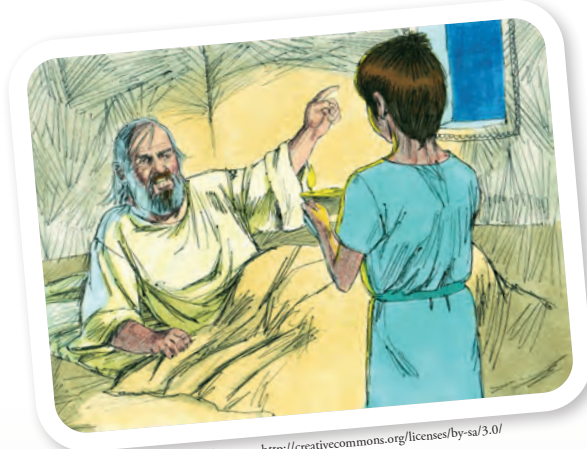
Samuel dormea în patul lui când a auzit că îl striga cineva. Crezând că Eli avea nevoie de ajutor, s-a dat repede jos din pat și a alergat spre locul în care acesta adormea.

— Aici sunt! M-ai chemat, a zis Samuel.

— Nu, nu te-am chemat, i-a răspuns Samuel. Întoarce-te și culcă-te!

Și Samuel s-a întors în patul lui și s-a culcat la loc.

Din nou, Samuel a auzit un glas care îl striga pe nume.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

— Samuel!

Ce a făcut el? **1 Samuel**

3:6

Și din nou bătrânul preot i-a spus:

— Nu te-am chemat, fiule, întoarce-te și culcă-te!

Și iarăși Samuel a plecat de la Eli și s-a dus înapoi în patul lui.

Când a auzit că ci-

neva îl striga a treia oară, Samuel a alergat din nou la Eli. De data aceasta, Eli și-a dat seama că Dumnezeu îl chema pe băiat. Ce i-a spus el lui Samuel să facă următoarea dată când Dumnezeu avea să-l strige? **Versetul 9**

Tăcut, Samuel s-a întors în patul lui și s-a culcat iarăși. Îți poți imagina cum trebuie să se fi simțit în timp ce aștepta ca Dumnezeu să-l strige? Oare chiar voia să vorbească cu el – un băiețel? Ce avea Dumnezeu să-i spună?

Apoi, Samuel l-a auzit pe Dumnezeu strigându-l.

— Samuel! Samuel!

Imediat, dar cu mult respect, Samuel a răspuns:

— Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă!

JOI

Stând în liniște în patul lui, Samuel aștepta ca Dumnezeu să-l cheme iarăși pe nume. Îți amintești ce a spus el când Dumnezeu l-a strigat: „Samuel! Samuel!”?

De ce i-a vorbit Dumnezeu lui Samuel în loc să-i vorbească lui Eli? Pentru că Samuel Îl iubea și Îl asculta pe Domnul și Dumnezeu putea să vorbească cu un astfel de copil. Dar Eli și fiii lui dovediseră deja că Dumnezeu nu Se putea încrede în ei.

În noaptea aceea, Domnul i-a transmis lui Samuel un mesaj foarte trist în legătură cu Eli și cu Hofni și

Fineas, cei doi băieți ai lui. Citește ce i-a spus Dumnezeu lui Samuel în **1 Samuel 3:11-14**.

După ce Dumnezeu a terminat de vorbit cu el, Samuel s-a întins în liniște pe patul lui și a stat așa până dimineața.

Probabil că Samuel nu și-a dat seama atunci, dar Dumnezeu îl chema să fie profet, adică să le transmită altora mesaje din partea lui Dumnezeu.

Aceasta nu este o lucrare ușoară sau distractivă, pentru că profetul are deseori de spus cuvinte pe care oamenii nu vor să le audă. Însă cuvintele acestea sunt ale lui Dumnezeu, așa că un profet nu trebuie niciodată să le schimbe.

Samuel nu a vrut să-i spună lui Eli ce îi zisese Domnul. Marele-preot fusese ca un tată bun și iubitor pentru el. Cum să-i spună despre pedepsele îngrozitoare pe care i le comunicase Dumnezeu?

VINERI

Când, în cele din urmă, s-a făcut ziuă, Samuel s-a ridicat din pat și a deschis ușile sanctuarului. El se gândea la ce îi spusese Dumnezeu și îi era teamă să-i transmită lui Eli. Dar Dumnezeu nu îi ceruse lui Samuel să-i spună ceva lui Eli, așa că Samuel nu i-a zis nimic.

În timp ce lucra în sanctuar, micuțul Samuel se ferea cât mai mult de Eli. Nu voia ca marele-preot să-i pună întrebări despre ce îi spusese Dumnezeu. Dar Eli era sigur că Domnul îi comunicase lui Samuel ceva important despre

cum aveau să fie pedepsiți el și fiii lui. După un timp, Eli l-a chemat pe Samuel. Ce i-a zis Eli băiatului când acesta a venit la el? **1 Samuel 3:17**

Dumnezeu l-a ajutat pe Samuel să aibă curaj și să-i spună lui Eli tot ce îi comunicase Dumnezeu. Eli nu

s-a supărat. Știa că pedeapsa era dreaptă. El a spus:

— Acesta este Domnul. Să facă așa cum va crede potrivit!

Dar, chiar și atunci, Eli a continuat să facă ce era greșit, iar Dumnezeu a așteptat câțiva ani în plus înainte să-l pedepsească pe el și pe băieții lui.

Aceasta a fost prima ocazie când Dumnezeu i-a vorbit lui Samuel, dar nu a fost și ultima. Samuel și-a continuat lucrarea specială ca profet al lui Dumnezeu pentru tot restul vieții.

Vrea Dumnezeu ca și acum copiii să fie ajutoarele Lui? Da, sigur că vrea. El te poate folosi și pe tine și te va folosi, dacă Îl vei lăsa să te ajute să fii iubitor, credincios și ascultător.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Nu zice: «Sunt un copil», căci te vei duce la toți aceia la care te vei trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci.”
(Ieremia 1:7)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, mă bucur că îi iubesti pe copii. Te iubesc și vreau să Te ascult așa cum Te-a ascultat Samuel! Mă vei ajuta să aud glasul Tău atunci când îmi vorbești? Îți mulțumesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Ce greșeli a făcut Eli când băieții lui erau mici?

De ce Dumnezeu i-a vorbit micului Samuel?

De ce nu i-a vorbit Dumnezeu preotului Eli?

Atunci când greșim, noi ascultăm de glasul lui Dumnezeu?

Trebuie să crești mare ca să poți auzi glasul lui Dumnezeu?

Este ușor să fii profetul lui Dumnezeu?

Dacă am greșit, cum putem arăta că ne pare rău cu adevărat?

Când faci ce spune Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă că ascuți de Domnul?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 2:12 – 3:21

Patriarhi și profeți, capitolul 56

Istoria mântuirii, capitolul 24 (până la „Rezultatul neglijenței lui Eli”, inclusiv)

O CĂLĂTORIE DEOSEBITĂ (II)

Seria „Micuța Amy în India” (XX). De Amy Sherrard

Două familii de misionari merseseră cu căruța trasă de boi spre un sat din India. Una dintre familii era cea a micuței Amy. Locuitorii satului s-au bucurat să-i vadă pe misionari și erau nerăbdători să afle mai multe despre Isus.

Erau mulți copii în sat și, vai, cât de curioși erau să-i vadă pe cei doi copii misionari! Le atingeau cu sfială pielea albă și le pipăiau părul blond. Amy și băiețelul misionar zâmbeau, iar copiii indieni le zâmbeau și ei.

Când a sosit timpul să meargă la culcare, părinții le-au instalat paturile pliabile și plasele de țânțari într-o colibă indiană. În tot acest timp, sătenii indieni îi urmăreau atent la tot ce făceau. A doua zi dimineața, indienii i-au văzut pe misionari mâncând cu tacâmuri, adică folosind cuțite, furculițe și linguri în loc să mănânce cu degetele.

Când a venit rândul lui Mami să le vorbească copiilor, aceștia au stat jos pe rogojini sau covorașe. Ea le-a povestit întâmplări din Biblie în timp ce altcineva repeta aceleași lucruri în limba pe care copiii o înțelegeau. Aceștia au ascultat foarte liniștiți și le-au plăcut foarte mult pozele frumoase și cartonașele cu texte de memorat pe care Mami li le-a dat.

Apoi, Mami le-a vorbit femeilor. Ca și copiii, ele s-au așezat pe rogojini. Mami le-a spus că, din clipa în care se hotărâu să-L aleagă pe Isus, oamenii vor ști că ele nu se mai închină la zei. Își vor da jos bijuteriile, vor avea grijă să mănânce hrană curată și să învețe să aibă grijă de corpul lor. Femeile ascultau și multe

dintre ele dădeau aprobator din cap. Voiau să-L aleagă pe Isus și să facă tot ce era pe placul Lui.

— Vrea cineva dintre voi să-I arate chiar acum lui Isus că Îl alege pe El? le întrebă Mami pe femei.

Apoi, ea a despăturit o batistă albă și mare de-a lui Tati și a așezat-o pe pământ, la picioarele lor. Deodată, multe femei și-au dat jos brățările de la gleznă și pe cele de la mâini, mărgelile din jurul gâtului și inelele de pe degete. Le-au adus și le-au pus pe batista aceea mare. Femeile erau fericite – și la fel era și Isus.

Timpul pe care misionarii l-au petrecut în sat a trecut mult prea repede. Când

a sosit timpul plecării, misionarii s-au rugat cu oamenii din sat. Apoi s-au urcat iarăși în căruță. Sătenii le-au făcut cu mâna și i-au rugat fierbinte să se întoarcă la ei curând. Familiile de misionari erau fericite pe drumul plin de zgâlțâieli până la gară.

În Bombay, Mami a pus deoparte bijuteriile pe care femeile din sat și le scosese atunci când au ales să-L iubească, să se încreadă în Isus și să-L asculte. Într-o zi, ea avea să le arate oamenilor din America și să le reamintească faptul că Isus vrea ca El să fie cel mai important pentru noi.

Vrei și tu să Îl consideri pe Isus întotdeauna Cel mai important?

© McKay Savage. License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

LECTIILE
MELE
DIN

BIBLIE

ÎNGERII PĂZESC CHIVOTUL DOMNULUI

DUMINICĂ

Îți mai amintești ce i-a spus Dumnezeu lui Samuel când a vorbit cu el prima dată? El a spus că avea să-l pedepsească pe Eli, marele-preot, și pe cei doi băieți ai lui pentru păcatele lor. Aceștia continuaseră să fie neascultători de Dumnezeu și ignoraseră avertizările Lui timp de mulți ani. N-au vrut nici măcar să-și ceară iertare.

A doua zi, când Samuel i-a transmis lui Eli ceea ce îi spusese Dumnezeu, Eli a știut că mesajul venise de la Dumnezeu și că păcătuisese. Dar îi părea rău cu adevărat? Nu. Atunci când ne pare rău cu adevărat că am fost neascultători, nu mai facem ceea ce este greșit. **Ezechiel 18:21**

Dacă într-adevăr i-ar fi părut rău, Eli ar fi făcut ceva ca să-i oprească pe fiii lui neascultători. Dar nu a făcut nimic. Și, fiindcă preoții nu au luat în seamă avertizările lui Dumnezeu, nici israeliții nu au ținut cont de ele.

Într-o zi, israeliții s-au dus să se lupte cu filistenii fără să se roage sau să-I ceară ajutorul lui Dumnezeu. Când au pierdut bătălia și mulți dintre ei au murit, ei s-au întrebat de ce Dumnezeu nu îi ajutase. Nu au

înțeles că fusese vina lor. Atâta timp cât păcatele lor Îl țineau pe Dumnezeu departe de ei, El nu putea să-i ajute și să-i ocrotească de dușmanii lor.

Apoi, cineva a venit cu o idee. **1 Samuel 4:3** Când au adus chivotul în tabără, soldații israeliți au scos strigăte mari. Ei erau siguri că aveau să câștige următoarea bătălie.

LUNI

După ce au pierdut o luptă cu filistenii, israeliții au scos chivotul din templu și l-au dus pe câmpul de luptă. Deși Dumnezeu nu le spusese să facă acest lucru, ei sperau să câștige următoarea bătălie dacă aveau chivotul cu ei.

Dar israeliții uitaseră un lucru foarte important. Mai ții minte ce se afla în chivot? Erau două table de piatră pe care Dumnezeu scrisese Cele Zece Porunci. Ascultaseră israeliții de Dumnezeu? Nu. De fapt, ei se închinaseră la chivot, crezând că acea

cutie specială de aur avea putere să-i ajute. Dar bineînțeles că ea nu avea nicio putere. Doar Domnul putea să îi ajute.

Când au văzut chivotul sosind în tabăra lor, soldații au strigat de bucurie. Ce au simțit filistenii când au descoperit motivul pentru care israeliții strigau? **1 Samuel 4:7,8**

Soldații filistenii s-au hotărât să fie curajoși și să lupte cu toată puterea lor. Și așa au făcut. În următoarea bătălie, ei au omorât mii de soldați israeliți, inclusiv pe

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Hofni și pe Fineas, care au încercat să protejeze chivotul. Apoi, filistenii au furat chivotul și s-au întors în țara lor cu el.

Lucrul cel mai groaznic care se putea întâmpla se întâmplase deja. Poporul Israel pierduse chivotul sfânt al lui Dumnezeu, care era acum la filistenii, dușmanii lor.

MARTI

La Silo, Eli cel bătrân și orb stătea pe un scaun pe marginea drumului, în apropierea templului. El era foarte îngrijorat cu privire la chivotul Domnului. În fiecare zi stătea acolo, așteptând vești de pe front.

În sfârșit, un om din armată a venit alergând pe drumul ce ducea la Silo. Hainele lui erau rupte și avea țărână pe cap. A trecut în fugă pe lângă Eli și s-a dus în cetate. Acolo, el a dat vestea tristă despre război, și anume că mulți soldați muriseră, iar chivotul lui Dumnezeu fusese luat.

Când au auzit această veste îngrozitoare, oamenii din cetate au început să plângă tare. Eli a auzit gălăgia și a vrut să știe de ce toți oamenii plângeau. Apoi, cineva l-a adus pe mesager la el. Ce i-a spus acesta? **1 Samuel 4:16,17**

Marele-preot Eli se așteptase ca Dumnezeu să-i pedepsească pe fiii lui cei răi. Dar, când solul i-a spus: „Chivotul lui Dumnezeu a fost luat”, a fost mai mult decât putea suporta Eli. El a căzut de pe scaun și a murit. Păcatul chiar aduce necaz și moarte, nu-i așa?

După ce s-a terminat războiul, filistenii au dus chivotul într-o cetate de-a lor numită Așdod. Israelii pierduseră chivotul din cauza păcatelor lor, dar Dumnezeu a trimis îngeri ca să aibă grijă de Cele Zece Porunci care se aflau în el. Ce avea să se întâmple acum cu chivotul?

MIERCURI

Războiul se terminase. Filistenii au luat chivotul de la poporul Israel și l-au dus în cetatea lor Așdod, punându-l într-un templu alături de idolul lor, Dagon. Ei au crezut că acel chivot era zeul israeliților și că avea să-i ajute să-și câștige bătăliile.

Dar a doua zi, când s-au dus în templu, filistenii au fost șocați să-l vadă pe zeul lor, Dagon, la pământ, cu fața în jos în dreptul chivotului. Cu grijă, l-au pus pe Dagon înapoi la locul lui. Dar, dimineața următoare, lucrurile s-au înrăutățit și mai mult. **1 Samuel 5:4**

Filistenii au fost îngroziți când l-au văzut pe idolul lor făcut bucăți. Așa au ajuns să creadă că ceva teribil urma să li se întâmple, așa că au scos chivotul din templu și l-au pus într-un loc separat.

Dar necazurile lor nu se sfârșiseră. În curând, mulți oameni din Așdod s-au îmbolnăvit și unii chiar au murit. Filistenii și-au amintit că Dumnezeu trimisese plăgi în Egipt și au ajuns la concluzia că boala venise peste ei din cauză că acel chivot al Domnului era în Așdod. Ce au decis să facă? **Versetul 8**

Așadar au trimis chivotul mai departe, la Gat. Dar și oamenii din cetatea aceasta s-au îmbolnăvit și au trimis chivotul la Ecron. Locuitorii cetății Ecron erau speriați și au strigat:

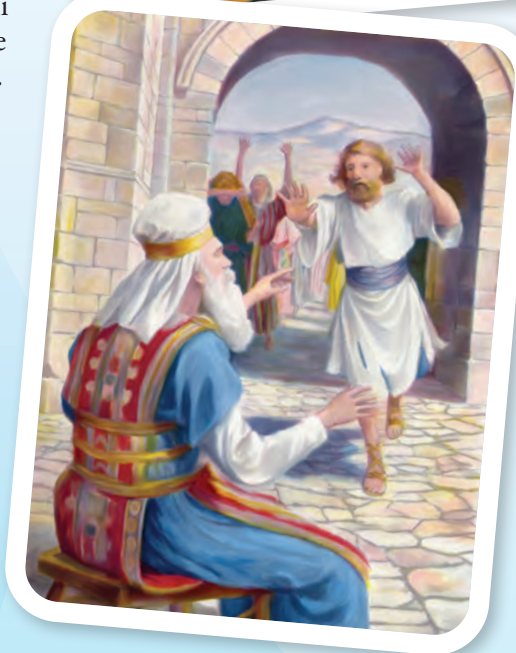
— Au adus la noi chivotul Dumnezeului lui Israel ca să ne omoare, pe noi și poporul nostru!

JOI

Dumnezeu fusese foarte bun cu filistenii! Timp de sute de ani, El trimisese soare și ploaie pentru ca grădinile lor să rodească și a făcut multe alte lucruri pentru ei. Dar filistenii au ales cu încăpățănare să-L ignore pe Dumnezeu și să nu asculte de

Legea Lui.

În cele din urmă, când au furat chivotul sfânt, Dumnezeu a încercat să-i ajute într-un alt mod. Poate că, dacă s-ar fi abătut asupra lor lucruri îngrozitoare, ei aveau să vadă că El este adevăratul Dumnezeu și aveau

să-și schimbe căile rele. Așa că Dumnezeu a trimis o boală ca o plagă oriunde duceau chivotul. Dar filistenii tot nu s-au pocăit. Încă Îl urau pe Dumnezeu.

Într-un final, filistenii, foarte speriați, au decis să pună chivotul pe un câmp și să-l lase acolo. Dar la scurt timp a venit altă plagă, cu șoareci. Peste tot erau șoareci, care mâncau tot ce era pe câmp și în adăposturile unde se ținea hrană. Filistenii știau că, dacă nu făceau ceva repede, aveau să moară de foame. Dar ce puteau face? **1 Samuel 5:11**

Când oamenii le-au cerut sfatul, conducătorii ar fi trebuit să le spună să se pocăiască și să înceteze să se închine la idoli. În schimb, ei le-au spus doar să nu se încapățâneze ca faraonul Egiptului.

Dar ce ar fi trebuit să facă ei cu chivotul? Conducătorii au avut o idee: să facă un car nou, să pună chivotul în el și să-l trimită înapoi la israeliți împreună cu câteva cadouri scumpe.

VINERI

Când au căzut de acord să le trimită israeliților chivotul, filistenii au făcut niște sculpturi din aur ca daruri scumpe și au construit un car nou. Dar cum avea să ajungă carul la israeliți? Filistenii erau prea mândri și speriați ca să-l ducă ei înșiși.

În scurt timp, cineva a venit cu un plan: să înjuge la car două vacuțe care avuseseră de curând vițeluși și să-i țină pe aceștia acasă. Dacă vacile aveau să-și lase vițelușii și să tragă de car până la Bet-Șemeș, adică până la cea mai apropiată cetate a israeliților care le aparținea leviților, atunci filistenii aveau să știe că Dumnezeu Își ocrotise chivotul și le cauzase atâtea necazuri.

Și exact așa au făcut filistenii. Când carul a fost gata, ei au înjugat vacile și au ținut vițelușii acasă. Apoi au lăsat animalele să meargă în direcția în care voiau ele. Unde s-au dus ele? **1 Samuel 6:12**

După ce și-au lăsat vițelușii, vacuțele au luat-o pe drumul spre Bet-Șemeș, mugind tot timpul. Conducătorii filistenii le urmăreau de la distanță ca să vadă ce avea să se întâmple.

Când vacile au ajuns la Bet-Șemeș, niște leviți care munceau pe câmp le-au văzut. Ei au dat chivotul jos din car și au adus o jertfă Domnului.

După ce au văzut ce s-a întâmplat, conducătorii filistenii s-au întors și s-au dus acasă. Acum știau că Dumnezeu adusesse peste ei necazul și ocrotise chivotul.

TEXT DE MEMORAT

„Eu sunt Domnul, acesta este Numele Meu, și slava Mea n-o voi da altuia, nici cinstea Mea, idolilor.”

(Isaia 42:8)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Te rog, ajută-mă să nu fiu încapățânat ca filistenii! Ajută-mă, Te rog, să învăț să-i ascult pe părinții mei, ca să știu cum să ascult și de Tine! Îți mulțumesc că mă ajuți! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Te va ajuta Domnul să-i asculți pe tatăl și pe mămică ta ca să nu crești ca Hofni și Fineas?

Când ești neastâmpărat, te afectează acest lucru doar pe tine sau și pe alții?

Ce ar trebui să faci când părinții tăi te avertizează să nu fii neascultător?

Dacă îi respecti pe tatăl tău și pe mama ta luând aminte la ce spun ei și ascultându-i, înveți tu astfel să-L respecti și să-L asculți pe Dumnezeu?

Spune care au fost două dintre metodele prin care Dumnezeu a încercat să-i ajute pe filistenii.

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 4 – 6

Patriarhi și profeți, capitolul 57

Istoria mântuirii, capitolul 24

(de la „Rezultatul neglijenței lui Eli” la „Înapoiat lui Israel”, inclusiv)

SURPRIZĂ LA GRĂDINA ZOOLOGICĂ

Seria „Micuța Amy în India” (XXI). De Amy Sherrard

Într-o dimineață, după altar, familia lui Amy s-a așezat la micul dejun.

— Amy, ți-ar plăcea să mergi la grădina zoologică astăzi? întrebă mami la un moment dat.

Lui Amy i-a plăcut dintotdeauna să meargă la grădina zoologică.

— O, da! spuse ea cu nerăbdare. Mergem cu toții? Tati dădu din cap.

— Azi am prea multă treabă, așa că de data asta nu pot merge cu voi. Tu și cu Mami o să-mi povestiți cum a fost. Cred că te va aștepta o surpriză la grădina zoologică.

Amy a vrut să știe care era surpriza, dar Mami a spus că trebuia să aștepte. În scurt timp, ele se îndreptau spre intrarea în grădina zoologică. Amy nici măcar nu a mai fost tentată să se joace de-a baba-oarba, așa că se ținea aproape de Mami.

— Acum poți să-mi spui care este surpriza? întrebă ea când ajunseră la grădina zoologică.

— Trebuie să o descoperi singură într-una din cuști, îi spuse Mami.

Ami privi cu atenție. Maimuțele erau amuzante ca întotdeauna, dar surpriza nu era acolo. Și nici unde se aflau elefanții, tigrii sau girafele.

Când au ajuns la cușca leilor, lui Amy i-a fost puțin frică. Apartamentul în care ea și familia ei locuiau era aproape de zidul lângă care se afla cușca aceea, iar când tata-leu scotea un răget noaptea, Amy se speria.

Apoi Amy a arătat spre trei pui mici de leu care stăteau ghemuiți.

— Mami, uite! Ce drăgălași sunt!

Mama-leoaică și tata-leu erau închiși într-o altă parte a cuștii, iar unul dintre îngrijitorii de la grădina zoologică făcea curățenie în partea în care se aflau puii. El s-a uitat la micuța Amy și a zâmbit:

— Micuța domnișoară ar vrea să-i țină în brațe? întrebă el.

Lui Mami nu-i venea să creadă ce ofertă generoasă le făcea îngrijitorul. Acesta a luat puii de

leu, i-a scos din cușcă și le-a dat voie lui Mami și lui Amy să-i atingă. Asta, da, surpriză! Puii de leu erau blânzi ca pisoii și scoteau mici sunete asemănătoare cu mieunatul și torsul pisoilor. Mami a explicat că leii fac parte din familia felinelor, adică a pisicilor, și de aceea ei se comportau ca niște pisici.

Tata-leu și mama-leoaică nu au fost prea încântați, așa că după puțin timp tata-leu a scos un răget puternic. Îngrijitorul a luat puii de leu și i-a pus înapoi în cușca curată. Apoi a ieșit și el. A închis cușca și a descuiat ușa cuștii în care se aflau leii părinți. Mama-leoaică s-a grăbit să ajungă la puii ei și i-a lins peste tot,

apoi i-a hrănit.

Pe drumul spre casă, Mami și Amy au vorbit despre cer și despre faptul că toate animalele vor fi blânze de ca pisoii. Nu-și vor face rău unele altora și nu îi vor răni nici pe oameni.

— Abia aștept! spuse Amy.

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE
MELE
DIN

BIBLIE

CÂND VREM SĂ FIM CA ALȚII

Noi vrem să fim ca Isus, nu ca alți oameni. Atunci când încercăm să-i imităm pe alții nu mai reușim să ne asemănăm cu Isus.

DUMINICĂ

Eli și fiii lui neascultători muriseră. Dar mulți israeliți mai făceau încă lucruri rele, așa cum îi văzuseră pe Hofni și pe Fineas că făceau. Dumnezeu știa că poporul Lui avea nevoie de un conducător înțelept. De acum, Samuel se făcuse om mare, așa că Domnul l-a ales pe el să fie preotul, profetul și judecătorul poporului. Acestea sunt trei roluri importante, dar Dumnezeu l-a ajutat pe Samuel să le îndeplinească cu înțelepciune și credincioșie.

Samuel a depus mari eforturi ca să-i învețe pe copiii lui Israel și să-i ajute să-și regrete păcatele. El a deschis școli pentru ca tinerii să învețe despre Dumnezeu și despre munca sârguincioasă. Când israeliții s-au hotărât în sfârșit să se întoarcă la Domnul, ce le-a spus Samuel? **1 Samuel 7:3**

Samuel i-a ajutat pe israeliți cu devotament toată viața lui. Dar, când Samuel a îmbătrânit, ei s-au hotărât să-i ceară ceva ce doriseră de mult timp. Într-o zi, conducătorii poporului au venit la Samuel. Ce i-au cerut să facă pentru ei? **1 Samuel 8:4,5**

Un împărat? Ca celelalte popoare? Samuel era surprins și trist, dar, fiind un om înțelept, nu a spus nimic. El doar s-a rugat lui Dumnezeu în legătură cu acest lucru. Domnul i-a spus lui Samuel să nu fie mâhnit. În realitate, ei îl respinseseră nu pe Samuel. Pe cine respinseseră ei? **Versetul 7**

Ce trist! Israelii nu mai voiau ca Dumnezeu să fie împăratul lor. Ei doreau să fie ca celelalte popoare și să aibă un om ca împărat al lor. A fost o idee bună? Nu, a fost o idee rea.

Putem noi să fim și ca Dumnezeu, și ca oamenii care nu Îl iubesc?

LUNI

Conducătorii poporului îi ceruseră lui Samuel să le dea un împărat ca să poată fi și ei ca celelalte popoare. Când Samuel s-a rugat pentru acest lucru, Dumnezeu i-a spus că israeliții puteau primi ce își doreau, dar mai întâi profetul trebuia să îi avertizeze ce însemna să aibă un împărat.

Așa că Samuel le-a spus ce urma să se întâmple. A avea un împărat, sau un rege, însemna ca acesta să le ia

cele mai bune pământuri și grădini și să fie doar ale lui. El avea să îi ia pe fiii lor ca să fie soldații lui și pe fetele lor ca să îi pregătească mâncarea. Un împărat avea să le ia cele mai bune oi și cei mai buni măgari și să-i facă pe toți israeliții să-i slujească lui. S-au răzgândit israeliții după ce Samuel i-a prevenit? **1 Samuel 8:19,20**

Copiii lui Israel chiar au crezut că avea să fie bine să se asemene cu celelalte popoare, nu-i așa? Cât de mult se înșelau! Dar, pentru că ei au insistat să fie așa cum voiau ei, Dumnezeu i-a spus lui Samuel să-i lase să aibă un rege, sau un împărat. Ei trebuiau să învețe pe propria piele că nu puteau fi niciodată fericiți dacă se împotriveau cuvântului lui Dumnezeu.

Dar Domnul nu i-a lăsat pe israeliți să-și aleagă singuri împăratul. Domnul Însuși l-a ales pe Saul, fiul lui Chiș, un bărbat foarte înalt și chipeș, exact tipul de om pe care îl voiau israeliții. **1 Samuel 9:2**

Saul nu l-a ascultat și nu l-a iubit niciodată cu adevărat pe Dumnezeu, așa cum ar fi trebuit. Dar Domnul avea să-l ajute, dacă el urma să fie umil și dispus să învețe. Dar cum avea să devină Saul rege?

MARTI

Într-o zi, Chiș i-a spus fiului său că niște măgărițe de-ale lor se rătăciseră. Ce l-a rugat pe Saul? **1 Samuel 9:3**

Saul a ascultat bucuros. A luat cu el un slujitor și s-a dus să le caute. Trei zile au căutat încoace și încolo, dar nu au găsit animalele pierdute. În cele din urmă, Saul s-a hotărât să se întoarcă acasă fără ele. Dar slujitorul lui a avut o altă idee. Care? **Versetul 6**

Lui Saul i-a plăcut planul, așa că s-au dus la cetatea Rama, unde locuia Samuel. În timp ce se apropiau de cetate, ei au întâlnit niște femei care veniseră să scoată apă de la fântână. Saul le-a întrebat dacă Samuel era acolo.

— Da, iată-l înaintea ta, i-au spus ele.

Femeile i-au explicat că în acea zi urma să aibă loc o întâlnire religioasă specială și că avea să fie și Samuel prezent. Dacă se grăbea, Saul avea să-l găsească pe profet.

În timp ce intrau în cetate, Saul și slujitorul lui au văzut un om venind spre ei. Era Samuel. Ce i-a spus imediat Dumnezeu profetului? **Versetul 17**

Ce i-a spus Samuel lui Saul când l-a întâlnit? **Versetul 20** Saul era surprins. Chiar îl alesese Dumnezeu pe el să fie primul rege al lui Israel?

MIERCURI

După ce Samuel l-a întâlnit pe Saul, cei doi au mers împreună la Rama, unde era o ocazie specială. După aceea a fost o masă specială, iar Samuel i-a dat lui Saul cel mai bun loc și cea mai bună mâncare. Apoi l-a luat pe Saul acasă la el ca să poată vorbi. Samuel i-a explicat multe lucruri care aveau să-l ajute pe Saul să fie un rege bun.

Saul și slujitorul lui au dormit acasă la Samuel, iar în dimineața următoare când au plecat, profetul a mers cu ei. Samuel l-a rugat pe Saul să-i spună slujitorului să meargă înainte, ca ei doi să poată vorbi ceva între patru ochi. **1 Samuel 9:26**

Când slujitorul a plecat, Samuel a turnat niște untdelemn, sau ulei, pe capul lui Saul pentru a arăta că Dumnezeu îl alesese să fie împăratul lui Israel. **1 Samuel 10:1**

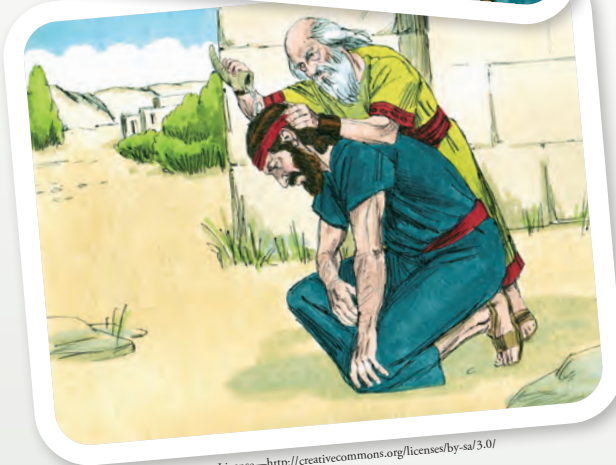
Apoi i-a spus lui Saul ce urma să se întâmple în drumul lui spre casă. Mai întâi, Saul urma să întâlnească doi oameni care aveau să-i spună că măgărițele fuseseră găsite. După aceea avea să întâlnească trei bărbați – unul ducând trei iezi; altul, trei turte de pâine și un altul, un burduf cu vin. În final, Saul avea să întâlnească niște proci care cântau și proceau.

Când toate aceste lucruri aveau să se întâmple, Saul urma să fie sigur că Samuel rostise într-adevăr cuvintele lui Dumnezeu și că Domnul îl alesese să fie împărat.

Când toate aceste lucruri aveau să se întâmple, Saul urma să fie sigur că Samuel rostise într-adevăr cuvintele lui Dumnezeu și că Domnul îl alesese să fie împărat.

JOI

Dumnezeu îl ajuta pe Saul să știe sigur că fusese ales primul împărat al lui Israel. Mai ții minte care erau cele trei lucruri despre care profetul Samuel îi spusese că aveau să se întâmple pe drumul spre casă?

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Apoi Samuel i-a mai spus lui Saul încă un lucru pe care avea să-l facă Dumnezeu pentru el. **1 Samuel 10:6**

Dumnezeu îl ajuta pe Saul să se pregătească să devină un rege bun. El urma să aibă nevoie de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ca să-l ajute să fie un conducător înțelept.

În timp ce Saul mergea spre casă, totul s-a întâmplat exact așa cum spusese Samuel. Dumnezeu știe totul, nu-i așa?

Dar, chiar dacă Samuel îl unse pe Saul împărat, nimeni din poporul Israel nu știa încă acest lucru. Era un secret între Samuel și Saul. Cum avea să le arate Domnul israeliților că îl alesese pe Saul să fie primul lor împărat?

Dumnezeu voia să-i arate poporului care era împăratul prin tragere la sorți în cadrul unei întâlniri speciale. Tragerea la sorți era o modalitate prin care Domnul le arăta israeliților ce voia ca ei să facă. Așadar, Samuel a chemat poporul să se adune într-un loc numit Mițpa. Mulți oameni au venit pentru că erau nerăbdători să știe pe cine avea să aleagă Dumnezeu ca primul lor rege.

Când întâlnirea a început, ei s-au rugat și I-au cerut lui Dumnezeu să îi călăuzească. Ce a zis Samuel? **Versetele 18 și 19**

Apoi, ei au tras la sorți. Toți se uitau cu atenție să vadă ce urma să se întâmple.

VINERI

Israelii erau prezenți la o întâlnire specială la Mițpa. Ei erau gata să tragă la sorți ca să afle pe cine alesese Dumnezeu ca noul lor rege.

Dumnezeu a ales mai întâi seminția lui Beniamin. Apoi a ales una dintre familiile din această seminție. În sfârșit, Dumnezeu îl alesese pe Saul, fiul lui Chiș. Cât

de încântați erau copiii lui Israel uitându-se de jur împrejur să-l zărească pe Saul pentru prima dată!

Dar unde era Saul? Nu îl vedeau nicăieri. Sigur se ascundea pe undeva. Dar de ce se ascundea?

Saul știa că era o sarcină foarte mare aceea de a fi împărat și că necesita multă muncă. El simțea că nu e suficient de bun, așa că plecase de unul singur să se ascundă. Dar trebuia să se teamă?

Ce spune versetul nostru de memorat?

Cum au aflat oamenii unde se ascundea Saul? **1 Samuel 10:22,23** Când, în cele din urmă, Saul s-a prezentat în fața tuturor, ei au putut vedea că arăta bine și că era foarte înalt – mai înalt decât oricare dintre ei. Ce s-a întâmplat după aceea? **Versetul 24**

După întâlnire, Samuel a trimis poporul acasă. Și Saul a mers acasă. El a muncit în continuare așa cum făcuse până atunci, așteptând cu răbdare ca Dumnezeu să-i arate ce să facă mai departe.

TEXT DE MEMORAT

„Recunoaște-L în toate căile tale,
și El îți va netezi cărările.”

(Proverbele 3:6)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Te rog, ajută-mă să fiu ca Samuel și să mă rog de fiecare dată! Ajută-mă să nu încerc să fiu ca prietenii mei! Eu vreau să fiu ca Domnul Isus. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

E un lucru înțelept să încercăm să fim ca alții?

Samuel se ruga pentru orice. Ar trebui să facem și noi la fel?

Dumnezeu i-a spus lui Samuel unde erau măgărițele lui Saul. Dacă îți pierzi animalul îndrăgît, știe Dumnezeu unde este? Te poate ajuta să-l găsești?

Dumnezeu știa unde se ascundea Saul. Știe El întotdeauna unde ești?

Israelii nu au ascultat când profetul Domnului le-a spus că nu era un lucru bun să ceară un împărat. Ar trebui să-i ascultăm pe profeții lui Dumnezeu în loc să facem cum vrem noi?

Suntem în siguranță dacă îi ascultăm pe profeții Domnului?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 8 – 10

Patriarhi și profeți, capitolul 57 (ultimele 11 paragrafe) și capitolele 58 și 59 (fără ultimele 10 paragrafe)

BAZARUL

Seria „Micuța Amy în India” (XXII). De Amy Sherrard

Mulți musafiri stăteau la părinții lui Amy când veneau în Bombay. Dacă erau din America, le plăcea întotdeauna să meargă la bazar cel puțin o dată. Tati și Mami îi duceau acolo seara, după ce soarele fierbinte apunea, iar Amy trebuia să meargă întotdeauna cu ei.

Înainte de a ieși din casă, Mami îi aducea aminte lui Amy să-și ia niște bani din pușculița ei. Amy făcea colecție de animăluțe și alte obiecte mici de metal, iar Mami știa că fetița ei era mereu în căutare de noi obiecte pe care să le adauge la colecție. De fiecare dată, Amy își ținea strâns banii în mână.

Bazarul era în aer liber și avea sute de magazine mici, cu tot felul de lucruri de cumpărat. Unii oameni găteau și vindeau mâncare, alții – bijuterii, rogojini de paie, jucării ieftine, baloane sau orice lucru îți poți imagina.

Odată, micuța Amy a cumpărat un balon mare care era legat de capătul unui băț. Mami a avertizat-o că putea să se spargă ușor, dar balonul era atât de drăguț încât Amy a decis că îl ia numaidecât.

Cum era de așteptat, Mami a avut dreptate. Când au trecut pe lângă o prăvălie în care se gătea mâncare pe foc, o scânteie s-a ridicat în aer și a aterizat direct pe balon. Și poc! Balonul s-a spart. De atunci, Amy nu a mai cumpărat niciodată baloane.

Lui Amy îi plăcea să se uite după micile obiecte de metal pe care le colecționa. Când găsea unul nou, musafirii zâmbeau în timp ce ea îl examina cu atenție. Mami știa exact ce gândeau oaspeții.

— Amy ar trebui să plătească din banii ei, spunea ea.

Vizitatorii continuau să zâmbească și îi spuneau lui Mami că voiau totuși să-i facă un mic dar fetiței.

Și oricum, în bazar totul era foarte ieftin față de cât ar fi costat aceleași lucruri în America! Musafirii plăteau, iar Amy putea în felul acesta să-și păstreze banii în mână.

Desigur, Amy le mulțumea întotdeauna și ei erau încântați. Ce altceva putea să mai zică Mami în afară de „Mulțumim!”?

Când Amy avea în jur de cinci ani, Tati și Mami au început să-i dea câțiva bănuți în fiecare lună. În primul rând, Amy punea întotdeauna deoparte zecimea, care îi aparținea lui Dumnezeu. Apoi, mai punea deoparte alți câțiva bănuți ca să dea un dar la Școala de Sabat și apoi și la serviciul divin.

Restul banilor îi punea în pușculița ei. Aceia erau banii lui Amy și ea îi putea cheltui dacă voia. Dar ea economisea mare parte din ei cu multă grijă.

Mami spusese că în America vremea putea să se răcească foarte mult iarna. Atunci, Amy a decis să-și economisească banii pentru a-și cumpăra un paltonaș moale de culoare maro, călduros și pufos, pentru întoarcerea în America.

Tati și Mami se bucurau că lui Amy nu îi plăcea să-și risipească banii. Și se bucurau și pentru că ea învățase să-I înapoieze lui Dumnezeu banii de zecime și să doneze o parte din banii ei pentru a-i ajuta pe alții.

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE
MELE
DIN

BIBLIE

ÎMPĂRATUL SAUL DEVINE MÂNDRU

Mândria îi face pe oameni să creadă că ei sunt mai înțelepți decât Dumnezeu. Dar noi ar trebui să fim umili și dispuși să învățăm.

DUMINICĂ

Timp de mulți ani, Dumnezeu fusese împăratul israeliților. Dar acum ei au vrut ca un om să fie împăratul lor. Îți mai amintești care este numele bărbatului ales de Dumnezeu?

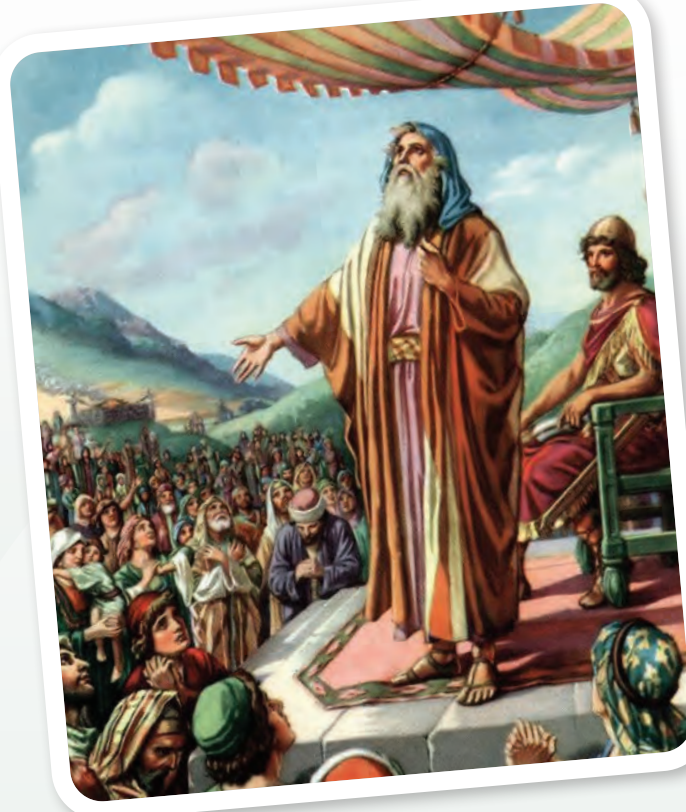
După marea întâlnire de la Mițpa, când a fost ales împărat – sau rege –, Saul s-a întors la casa și la treburile lui din Ghibea. Știa că unii nu voiau ca el să fie împărat, așa că nu i-a forțat să i se supună. El a fost foarte umil și a așteptat răbdător ca Dumnezeu să-l ajute să fie rege la timpul potrivit.

Într-o zi, când Saul muncea pe câmp, un mesager a venit alergând în cetatea Ghibea și a adus vești rele. Amoniții, niște dușmani puternici și violenți, trimisese mulți soldați să-i prindă și să le facă rău israeliților care locuiau în cetatea Iabes din Galaad. Dacă soldații israeliți nu se grăbeau să-i ajute, avea să fie prea târziu.

Când au auzit această veste rea, locuitorii din Ghibea au început să plângă tare. Pe când se întorcea acasă, i-a auzit și Saul plângând. Când a întrebat care era problema, oamenii i-au spus ceea ce le povestise mesagerul din Iabesul Galaadului.

Ce s-a întâmplat cu Saul imediat după ce a auzit vestea aceea îngrozitoare? **1 Samuel 11:6**

Imediat, Saul a strâns o armată uriașă. Apoi l-a trimis pe mesager înapoi la Iabes cu niște vești bune. **Versetul 9**

LUNI

Armata uriașă a lui Saul formată din soldați israeliți a mers toată noaptea spre Iabesul Galaadului. În zori, i-au luat prin surprindere pe amoniți. Dumnezeu i-a ajutat și, până la miezul zilei, nu mai rămăseseră nici măcar doi soldați amoniți împreună.

Israelii observaseră că Saul fusese foarte curajos și că se descurcase foarte bine la conducerea numeroasei armate. Acum l-au lăudat pentru victoria lui. Dar Saul a refuzat cu modestie să primească laudele lor. Știi de ce? Pentru că Dumnezeu, nu Saul, îi salvase pe israeliți din mâna amoniților.

După această mare victorie, toți copiii lui Israel au fost de acord să îl facă pe Saul împăratul lor. Așa că Samuel a adunat poporul la Ghilgal, unde l-a făcut împărat pe Saul. **1 Samuel 11:15**

Când a plecat de la întâlnirea din Ghigal, Saul și-a trimis soldații acasă. Aceasta a fost o mare greșeală, pentru că filistenii, dușmanii israeliților, erau prin apropiere și deveneau din ce în ce mai puternici cu fiecare zi care trecea. Ar fi fost mai înțelept dacă israeliții i-ar fi înfrânt imediat.

Dar Saul a așteptat mai mult de un an. Apoi Ionatan, fiul lui Saul, a atacat una din taberele filistenilor și a câștigat. Bineînțeles, acest lucru i-a înfuriat pe filistenii. După ce au adunat o armată mare, ei s-au întors să-i atace pe israeliți. Saul le-a spus mesagerilor să sune din trâmbițe ca să-i adune pe toți soldații din poporul Israel. Au venit mulți bărbați, dar nu erau pregătiți să lupte cu filistenii, care erau puternici.

MARTI

Filistenii veniseră cu o armată foarte mare ca să lupte împotriva israeliților. Așa că Saul i-a adunat pe soldații israeliți, dar acestora le era foarte frică. Mulți au fugit, în timp ce alții s-au ascuns în peșteri și în gropi săpate în pământ. Aceia care au rămas cu Saul tremurau de frică. Ce putea să facă regele?

Saul nu trebuia să se îngrijeze. Samuel îi spusese deja ce să facă. **1 Samuel 10:8**

L-a ascultat Saul pe Dumnezeu, așteptându-l pe Samuel? La început, el a încercat să aștepte. Dar în loc să-i ajute pe soldații lui speriați să se încreadă în Dumnezeu, el se gândea la armata uriașă a soldaților vrăjmași. Saul s-a lăsat speriat și întristat de numărul mare de soldați din armata lui care fugiseră și de faptul că aceia care rămăseseră erau și ei slabi și speriați. Saul nu mai era sigur că Dumnezeu avea să-l ajute. Bineînțeles că acest lucru i-a făcut pe soldații lui să fie și mai înspăimântați.

Totuși, Saul a așteptat cu nerăbdare până în a șaptea zi, dar, cum Samuel încă nu sosea, el s-a hotărât să nu mai aștepte. Ce a făcut? **1 Samuel 13:9**

Saul picase testul. El demonstrase că Dumnezeu nu Se putea baza pe el că avea să asculte. Doar preoții puteau să aducă jertfe, nu și soldații. Dar Saul nu respectase regula aceasta.

Încă mai caută Dumnezeu oameni pe care să Se bazeze? Cum poți dovedi că El Se poate încrede în tine?

MIERCURI

Saul nu Îl ascultase pe Dumnezeu atunci când a adus jertfe în loc să-l aștepte pe Samuel. Ce s-a întâmplat de îndată ce Saul a terminat de adus jertfa? **1 Samuel 13:10**

— Ce ai făcut? a întrebat Samuel.

Saul nici măcar nu părea că se simțea vinovat. În loc să recunoască că greșise, el a adus tot felul de scuze. Care au fost acelea? **Versele 11 și 12**

— Ai acționat ca un om neînțelept și nu ai păzit porunca pe care ți-o dăduse Domnul! i-a spus Samuel cu tristețe.

Domnul avea să caute pe altcineva să fie rege, cineva care să asculte de ceea ce spunea Dumnezeu. Apoi Samuel a plecat.

Citește **versetul 13** și răspunde la următoarele întrebări:

Este un lucru înțelept sau neînțelept să nu ascultăm de Domnul? A fost Saul înțelept sau nesăbuit?

După acest episod, Saul și cei 600 de soldați ai lui s-au apropiat de tabăra filistenilor. Dar, pentru că Saul nu ascultase, Dumnezeu nu mai putea să Se încreadă în el ca să lupte cu filistenii. Totuși era cineva în care Domnul avea încredere, iar acela era fiul lui Saul, Ionatan – un băiat curajos și umil care Îl iubea și Îl asculta pe Dumnezeu.

Într-o zi, Ionatan i-a spus celui care îi ducea armele:

— Nimic nu-L împiedică pe Domnul să câștige o luptă prin puțini.

Poate că el își amintea cum Domnul îl ajutase pe Ghedeon și pe cei 300 de soldați să câștige bătălia cu armata uriașă de madianiți.

Ionatan și prietenul lui au decis să afle dacă Domnul voia ca ei să-i atace pe filistenii. Cum aveau să afle acest lucru?

JOI

Ionatan și purtătorul lui de arme știau că unii soldați filistenii își așezaseră tabăra pe vârful unei stânci abrupte. Ei au hotărât să facă în așa fel încât soldații filistenii să-i vadă și, dacă filistenii aveau să le spună: „Așteptați până vom veni noi la voi!” atunci ei nu aveau să se cațare ca să lupte cu ei. Dar, dacă filistenii ar fi zis: „Urcați-vă la noi!” ei aveau să știe că Domnul

urma să-i ajute să îi înfrângă pe filistenii. Ionatan și prietenul lui au mers într-un loc din care filistenii îi puteau vedea. Ce au spus soldații dușmani? **1 Samuel 14:12**

Acum, Ionatan știa că Dumnezeu avea să-i ajute. În liniște și cu grijă, el și prietenul lui s-au cățarat pe o latură a stâncii pe unde filistenii nu îi puteau vedea. Când cei doi au ajuns în vârful stâncii, îngerii lui Dumnezeu i-au ocrotit și i-au ajutat să lupte cu filistenii. În curând, filistenii s-au speriat, au început să se lupte unul cu altul și să fugă.

Când au auzit sunetul de război, Saul și soldații lui speriați au venit să-l ajute pe Ionatan și pe purtătorul lui de arme. Alți soldați israeliți au ieșit din gropile și din peșterile în care se ascuseseră și au dat o mână de ajutor la alungarea filistenilor.

Dar în ziua aceea Saul a făcut un lucru neînțelept. El le-a spus soldaților lui să nu mănânce și să nu bea nimic până ce războiul nu avea să se termine. Toți cei care nu l-ar fi ascultat aveau să fie omorâți. Ce regulă groaznică!

VINERI

Când Saul a stabilit regula teribilă de a nu mânca și a nu bea nimic, Ionatan era plecat, așa că el nu știa nimic despre ea. Când a găsit miere în pădure, Ionatan a mâncat din ea. Dar, la sfârșitul zilei, când a descoperit ce făcuse fiul lui, Saul a zis că Ionatan trebuia să fie omorât.

Lucrul acesta i-a supărat pe toți israeliții. Nu îi dăduse Dumnezeu lui Ionatan victoria asupra tuturor filistenilor? Așa că nu aveau să-l lase pe Saul să-l omoare pe Ionatan. Crezi că ei au mai avut încredere în împăratul lor după aceea?

Ceva timp mai târziu, Dumnezeu i-a dat lui Saul o altă șansă ca el să învețe să-L asculte pe Domnul.

I-a spus lui Samuel să-i transmită un mesaj regelui:

— Așa spune Domnul: „Du-te acum, bate-i pe amaleciți și nimiceste cu desăvârșire tot ce este al lor.”

Dumnezeu este bun. Lui nu-I place să-i pedepsească pe oameni. **Ezechiel 33:11** Dar amaleciții fuseseră foarte răi timp de mulți ani, așa că sosise timpul ca Dumnezeu să ia măsuri în legătură cu ei.

Astfel, Saul și soldații lui s-au dus și au obținut o victorie uimitoare. Dar nu au ascultat în totul de ceea ce spusese Dumnezeu. Când Domnul i-a spus lui Samuel că Saul nu ascultase, profetul a plâns toată noaptea. Dimineața devreme, el a mers să îl întâlnească pe Saul. Poți citi restul istoriei interesante chiar în Biblie. **1 Samuel 15:13-21**

Dumnezeu îi spusese lui Saul ce să facă, dar Saul făcuse doar partea pe care voise el să o facă. A ascultat el cu adevărat?

TEXT DE MEMORAT

„Ascultarea face mai mult decât jertfele și păzirea Cuvântului Său face mai mult decât grăsimea berbecilor.”

(1 Samuel 15:22)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, sunt trist pentru că Saul nu Te-a ascultat. Nu vreau ca mândria să mă țină departe de Tine. Te rog, dă-mi o inimă umilă ca să iau aminte la ce spun părinții mei și să-i ascult! Te rog, ajută-mă să fiu aproape de Tine în săptămâna aceasta! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Cine te poate ajuta să fii umil?

La început, Saul a fost umil și ascultător. Ce s-a întâmplat când a devenit mândru? L-a mai ascultat el pe Domnul?

Cum îți dai seama dacă ești mândru?

De unde vine mândria?

Saul a ascultat doar o parte din ce a spus Dumnezeu. A fost suficient? De ce nu?

Dacă greșești cu ceva, ce ar trebui să faci după aceea? Să dai vina pe altcineva? Să minți și să spui că ai ascultat? Să spui imediat că îți pare rău? Să-L rogi pe Dumnezeu să te ierte?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 11 – 15

Patriarhi și profeți, capitolele 59 (ultimele 14 paragrafe), 60, 61 (primele 17 paragrafe)

MICUȚA AMY ÎNVAȚĂ LUCRURI NOI

Seria „Micuța Amy în India” (XXIII). De Amy Sherrard

↑ **Ți amintești când ai văzut pentru prima dată un telefon sau l-ai auzit sunând? Probabil că nu, dar lucrurile ar fi stat complet altfel dacă ai fi trăit în India pe vremea când Amy era o fetiță.**

O doamnă care mergea la biserică unde tatăl lui Amy era pastor voia să știe mai multe din Biblie. Așa că l-a invitat pe el și pe Mami împreună cu micuța Amy să treacă pe la ea într-o seară.

Doamna lucra pentru o companie de telefoane. În zilele acelea, telefoanele nu arătau nici pe departe ca telefoanele pe care le avem acum. Ele erau ca niște cutii lipite de perete – lungi cam cât o cutie de pantofi, dar puțin mai late. Telefoanele acelea aveau un mâner mic, care se învârtea repede, și un obiect în formă de pâlnie, care atârna dintr-un cârlig pe o latură a cutiei.

— Ai vrea să auzi pe cineva cum vorbește cu tine la telefon? o întrebă doamna pe micuța Amy.

Amy a dat din cap afirmativ. Așa că doamna a dus-o pe Amy acolo unde era telefonul atașat de perete și a așezat-o pe un scaun. Apoi a luat obiectul în formă de pâlnie, adică receptorul, care atârna de cutie și i l-a pus la ureche. A învârtit puțin de mâner și a început să vorbească cu cutia.

După aceea i-a spus lui Amy să țină pâlnia aceea la ureche și să spună „Bună ziua!”.

Când, foarte ascultătoare, a spus „Bună ziua!”, Amy a auzit o voce amuzantă răspunzându-i tot „Bună ziua!”. Vocea aceea a întregat-o pe Amy câți ani avea, iar Amy i-a răspuns. Apoi vocea i-a spus alte lucruri drăguțe și, într-un final, și-a luat la revedere. Iar Amy a salutat și ea.

Tati și Mami zâmbeau în timp ce doamna o ridica pe Amy de pe scaun. Ea a alergat la Mami, s-a urcat pe genunchii ei și a întregat:

— Cum pot să vorbesc cu cineva pe care nu-l văd? Mami i-a spus că aveau să vorbească despre acest lucru pe drumul spre casă, iar Amy și-a luat o carte cu poze în timp ce Tati a început studiul biblic.

La un moment dat, Amy l-a auzit pe Tati spunând ceva ce lui Amy nu îi venea să creadă.

— Moise ar fi putut alege să fie faraon, împăratul Egiptului, și să devină o „mami” într-un mare muzeu, îi spuse Tati acelei doamne. Dar, în schimb, el a ales să Îl iubească pe Dumnezeu, să se încredă în El și să Îl asculte.

Amy s-a ridicat și s-a uitat la Mami:

— Cum ar fi putut Moise să devină o „mami”? a întregat ea destul de tare, iar apoi se întregia de ce toți râdeau de nu mai puteau.

Mami i-a spus că aveau să-i explice totul pe drumul de întoarcere spre casă. Și așa au făcut. În limba engleză, cuvântul „mami” se rostește la fel cu cuvântul „mumie”, dar Amy nu știa acest lucru. Așa că Tati spusese că Moise putea să devină nu „mami”, ci „mumie”.

Cinci sau șase ani mai târziu, când s-au întors în America, Amy a văzut o mulțime de mumii la muzeu. Acei oameni mumificați fuseseră faraoni sau

regine faimoase în Egipt cu mult timp în urmă. Amy s-a bucurat că Moise făcuse alegerea corectă.

Știi unde este Moise în momentul acesta? În cer. Și, dacă alegem să Îl iubim pe Dumnezeu, să ne încredem în El și să Îl ascultăm așa cum a făcut Moise, putem ajunge și noi acolo în curând.

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DUMNEZEU ALEGE UN NOU ÎMPĂRAT

Când alegem să facem ce vrem noi nu suntem fericiți. Dar cei care ascultă de Domnul vor fi fericiți.

DUMINICĂ

La început, când a devenit rege, Saul a fost umil și dispus să-L asculte pe Dumnezeu. Dar el a permis ca gânduri de mândrie să încolțească în mintea lui și, în curând, nu a mai avut grijă să facă tot ce îi spunea Domnul. Dumnezeu a încercat în continuare să-l ajute, mai ales prin sfaturile și muștrările lui Samuel, dar lui Saul nu îi plăcea să audă acele lucruri, așa că a încercat să stea departe de profet.

Când nu a făcut ce spusese Dumnezeu cu privire la distrugerea amaleciților, Saul a dovedit că nu era demn de încredere pentru rolul important de rege. Ce i-a spus apoi Samuel? **1 Samuel 15:23,26**

Samuel s-a întors acasă. Nu s-a mai dus niciodată să-l vadă pe Saul, chiar dacă era supărat din cauza alegerilor lui greșite. Istoria aceasta este o avertizare pentru noi. Dacă alegem cu încăpățănare să facem cum vrem noi, ni ce va întâmpla și nouă ce i s-a întâmplat lui Saul.

Într-o zi, Domnul i s-a arătat lui Samuel cu un alt mesaj. **1 Samuel 16:1**

Dar lui Samuel îi era teamă să facă așa ceva. Cum să ungi un nou împărat când Saul era încă în viață? Dacă avea să audă despre acest lucru, Saul avea să se supere foarte tare. Așa că Dumnezeu i-a spus lui Samuel ce să facă. El trebuia să ia un vițel și să le spună locuitorilor din Betleem că venise să aducă Domnului o jertfă.

Samuel s-a supus. După ce și-a umplut cornul cu untdelemn – adică cu ulei –, el a plecat la Betleem.

LUNI

Samuel a ajuns la Betleem și bătrânii cetății l-au întâmpinat și l-au întrebat de ce venise. Profetul le-a arătat vițelul pe care îl adusese și le-a explicat că venise pentru a aduce o jertfă Domnului. Apoi le-a cerut să participe la jertfă și i-a invitat și pe Isai și pe fiii lui, exact așa cum Dumnezeu îi spusese să facă.

După ce vițelul a fost jertfit pe altar și înainte de a mânca sau a bea ceva, Samuel a început să se uite la băieții lui Isai. Se întreba pe care avea să-l aleagă Domnul ca rege nou al lui Israel.

Samuel s-a uitat mai întâi la Eliab, fiul cel mai mare al lui Isai. Imediat ce l-a văzut pe tânăr, profetul a fost sigur că Dumnezeu îl alesese pe el. Acesta era înalt și arătos, la fel ca Saul. Dar ce i-a spus Domnul lui Samuel? **1 Samuel 16:7** Dumnezeu știa că Eliab nu avea să fie un rege bun; el avea să fie mândru ca Saul.

După aceea, Samuel s-a uitat la cel de-al doilea fiu al lui Isai. Dar Domnul nu îl alesese nici pe el. Apoi a stat în fața lui Samuel cel de-al treilea fiu al lui Isai. Dar Domnul nu-l alesese nici pe el.

Samuel s-a uitat la fiecare dintre cei șapte fii ai lui Isai. Ce a spus despre ei toți?

Versetul 10

MARTI

Samuel era nedumerit. Se uitase la toți cei șapte băieți ai lui Isai, dar Domnul nu îl alege pe niciunul dintre ei.

— Aceștia sunt toți fiii tăi? l-a întrebat el pe Isai.

Isai i-a explicat că fiul lui cel mai mic, David, era pe câmp și avea grijă de oi.

— Trimite să-l aducă, a zis Samuel.

Așa că Isai a trimis pe cineva să-l cheme pe David.

Când mesagerul i-a spus lui David că profetul voia să-l vadă, David a fost foarte surprins. De ce voia Samuel să-l vadă pe el, un băiat care era păstor? Dar el a ascultat fără întârziere.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Samuel când acesta l-a văzut pe David? **1 Samuel 16:2**

Fața lui David era rumenă de la viața în aer liber și de la soare. Îi străluceau ochii și arăta și el bine. Dar din acest motiv îl alesese Domnul?

Nu. Trăsăturile acestea exterioare nu ne spun nimic despre interiorul omului, despre cum este inima lui. Atunci de ce îl alesese Dumnezeu pe David?

David fusese ales pentru că Îl iubea pe Domnul și se încredea în El. David era modest, nu era mândru. Era credincios și curajos când îngrijea de oi. Și era dispus să fie atent și să asculte când Domnul îi spunea ce să corecteze în viața lui.

Samuel s-a dus singur cu David într-un loc, și-a luat în secret cornul cu untdelemn și l-a turnat pe capul lui David pentru a arăta că Domnul îl alesese pe el să fie următorul împărat în Israel.

Duhul Domnului a venit peste David începând din ziua aceea și în zilele următoare.

MIERCURI

După ce Samuel l-a uns, David s-a întors pe câmp ca să aibă grijă de oile tatălui lui. Și Samuel s-a dus acasă la el, la Rama.

David știa că Dumnezeu avea o lucrare foarte importantă pentru el când avea să mai crească. Faptul că știa acest lucru l-a ajutat să nu uite să facă tot posibilul să asculte de Dumnezeu și să-I fie credincios.

David învăța multe lucruri care aveau să-l ajute să fie un rege bun. El a învățat să se încreadă în Dumnezeu, să fie curajos și să aibă grijă de oile lui. Într-o zi, un leu a înșfăcat un miel cu gura. David l-a salvat pe miel și l-a omorât pe leu. Altă dată, un urs a luat un miel. David l-a omorât și pe el și a salvat mielul.

Ce vedea David când cutreiera cu oile lui dealurile înverzite? Copaci înalți se unduiau în bătaia vântului. Soarele galben și strălucitor umplea pământul cu căldura și lumina lui. Păsări și animale. Întinsul cer albastru. Stele sclipitoare, noaptea. Totul îi reamintea de Dumnezeu care făcuse toate lucrurile.

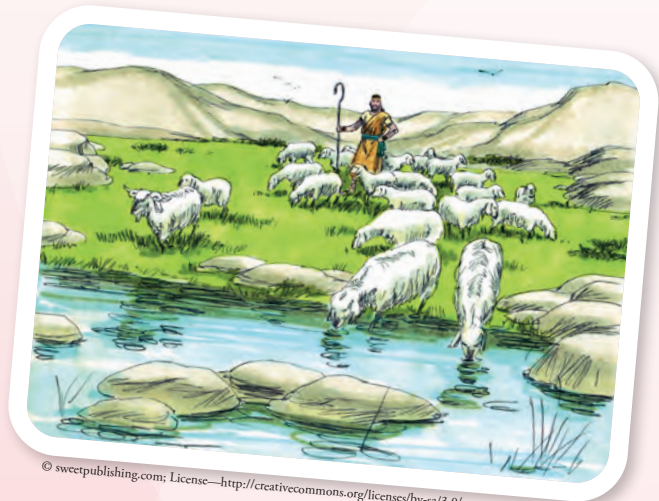
David nu Îl putea vedea pe Dumnezeu, dar se simțea foarte aproape de El. Lui David îi plăcea să cânte la harpă cântece de laudă lui Dumnezeu! Și Dumnezeu sigur Se bucura să asculte aceste cântece. Ce-ar fi să le citești pe unele dintre ele? **Psalmii 8, 23, 100, 121**

JOI

David era fericit. Domnul era aproape de el și el făcea tot ce putea ca să-I fie plăcut Lui în timp ce aștepta cu răbdare ca Dumnezeu să-l facă împărat la vremea potrivită.

Era împăratul Saul fericit? Nu. El continua să se gândească la ce îi spusese Samuel: „Fiindcă ai respins Cuvântul Domnului și Domnul te respinge ca să nu mai fii împărat peste Israel.”

Saul ar fi trebuit să accepte mustrarea lui Samuel și să-și schimbe comportamentul plin de mândrie și de neascultare. Dar nu a făcut așa. El era prea mândru ca

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

să recunoască faptul că greșise. Îi părea rău că Domnul alesese pe altcineva rege, dar nu îi părea rău pentru păcatele lui.

Saul a continuat să aibă gânduri rele. El considera că Dumnezeu fusese nedrept cu el. Cu fiecare zi care trecea, el devenea și mai supărat pe Dumnezeu. Și aceasta l-a făcut să fie atât de nefericit încât slujitorii lui au crezut că avea să înnebunească, să-și piardă mințile.

Apoi, unul dintre servitorii lui s-a gândit la o modalitate de a-l ajuta pe Saul, care era tare tulburat. Care a fost soluția? **1 Samuel 16:16**

— Găsiți un om care știe să cânte bine și aduceți-l la mine, a cerut Saul.

Atunci, un alt servitor a avut o idee. **Versetul 18**

Saul i-a trimis lui Isai un mesaj: „Trimite-mi-l pe David, fiul tău care păstorește oile.”

VINERI

Fiindcă nu asculta de Dumnezeu, Saul era nefericit. Uneori, el avea o stare atât de rea încât nimeni nu voia să fie în preajma lui. Așa că servitorii i-au sugerat să-l cheme pe David ca să-i cânte la harpă o muzică liniștitoare.

Când a ajuns, David a cântat la harpa lui o muzică dulce și cu vocea l-a cântat laude frumoase lui Dumnezeu. **1 Samuel 16:23** În curând, mintea tulburată a lui Saul s-a mai liniștit și el se simțea mai bine. Saul l-a îndrăgit pe David și l-a făcut purtătorul lui de arme.

Împăratul nu avea mereu o stare sufletească rea. Și nici nu avea mereu nevoie de un purtător de arme. Uneori, David putea să meargă acasă și să aibă grijă de oi. Și se bucura că putea să plece, pentru că îi părea bine să fie singur cu Dumnezeu pe câmp, împreună cu oile, mai mult decât îi plăcea să fie la palatul regal.

David învăța multe lucruri urmărindu-l pe Saul. El a înțeles mai multe despre misiunea grea de a fi rege și a văzut cum Satana l-a ispitit pe Saul să nu asculte de Dumnezeu. El a mai învățat și că nu ești neapărat fericit dacă ești un om important sau bogat. Și-a dat seama că Saul și familia lui erau foarte nefericiți.

Când se gândea la lucrurile acestea, David se întreba uneori ce avea să se întâmple când el însuși avea să urce pe tron. Dar când se ruga și cânta la harpă și din voce cântece de laudă lui Dumnezeu, el știa că Domnul avea să fie cu el.

Pentru că asculta de ceea ce Domnul îi spunea să facă, David devenea înțelept. Dumnezeu era cu el și îl ajuta să fie gata ca să devină următorul împărat.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Ascultați învățătura, ca să vă faceți înțelepți, și nu lepădați sfatul meu!”

(Proverbele 8:33)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Te rog, ajută-mă să fiu fericit și să cânt cântece voioase de laudă așa cum a făcut David! Îți mulțumesc pentru toate lucrurile frumoase pe care le-ai făcut pentru noi ca să putem învăța mai multe despre Tine. În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

De ce l-a ales Dumnezeu pe David, și nu pe unul dintre frații lui?

Ce este mai important: cum suntem pe dinafară sau cum suntem pe dinăuntru, adică cum este inima noastră?

David a avut mare grijă de oi. Dacă îngrijești bine animalele pe care le îndrăgești, înveți în felul acesta cum să lucrezi pentru Domnul?

Ce lucruri din natură te ajută să afli mai multe despre Dumnezeu?

De ce a fost Saul atât de nefericit? Vei fi și tu nefericit dacă nu ascuți?

Dacă ești neascultător, vor dori ceilalți oameni să stea în preajma ta? Dacă alegi să cânti un cântec vesel, te va ajuta acest lucru să te simți mai bine?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 16

Patriarhi și profeți, capitolele 61 (restul de paragrafe), 62, 63 (primele 5 paragrafe)

MALARIA

Seria „Micuța Amy în India” (XXIV). De Amy Sherrard

Lui Mami și lui Amy le plăcea tare mult să meargă în diferite călătorii cu Tati. Când Tati le-a spus că aveau să meargă cu el într-o lungă călătorie cu trenul ca să participe la niște întâlniri, Amy abia aștepta să pornească.

Ea visa cum avea să se uite la peisajul care trecea zburând prin fața geamului de tren, cum avea să-i asculte pe Mami și pe Tati citindu-i povestiri și să mănânce ceea ce Mami ar fi pus cu grijă în coșul mare de mâncare.

Mami a scos valizele și a împachetat hainele de care urmau să aibă nevoie. Când, în sfârșit, a sosit și ziua plecării, Amy s-a trezit devreme și era gata să plece, chiar dacă trenul nu avea să pornească decât seara.

Spre după-amiază, Amy se întreba de ce o durea capul, dar s-a hotărât să nu-i spună mamei. Pe măsură ce timpul trecea, o durea capul din ce în ce mai tare, dar ea tot nu zicea nimic. Când a sosit momentul de plecare, Tati a închiriat o trăsură cu cai și au ajuns imediat la gară.

Tati a pus valizele și coșul cu mâncare pe peron, iar Mami și micuța Amy s-au așezat pe valize ca să aștepte. Acum, capul o durea foarte tare pe Amy, așa că și l-a sprijinit pe genunchii mamei. Când i-a dat părul pe spate și i-a mângâiat obrazul, lui Mami nu îi venea să creadă cât de fierbinte era.

— Amy are febră, îi spuse lui Tati. Trebuie să mă întorc urgent acasă.

Amy a suspinat încet, în timp ce valizele erau luate din nou. În scurt timp, ea și Mami se aflau într-o trăsură pe drumul spre casă.

Așa cum se temea Mami, Amy avea iarăși malarie. Groaznicele frisoane și febra au continuat zile la rând. Bunul doctor i-a adus medicamentul acela amar, și toți prietenii s-au rugat pentru ea. Cât de recunoscători au fost cu toții când, în sfârșit, ea a început încet, încet să se simtă mai bine!

Într-o zi, Amy s-a gândit la păpușa ei asistentă pe care i-o dăruise Mătușa Dowling. Ea nu se jucase niciodată cu păpușa pentru că îi era teamă să nu-i strice capul. Dar păpușa era mereu ținută într-un loc unde Amy o putea vedea sau ține în brațe pentru puțin timp.

— Am putea să o punem pe patul meu ca să mă uit la ea? o întrebă ea pe Mami.

Pentru că o margine a patului era lipită de perete, Mami a așezat păpușa în așa fel încât Amy să o vadă bine.

Mai târziu, Mami a trebuit să schimbe lenjeria patului și, uitând de prețioasa păpușă, a tras patul lui Amy, îndepărtându-l de perete. S-a auzit ceva căzând și și-au dat seama ce se întâmplase. Bietul cap al păpușii era spart, făcut bucăți.

Cu greu se putea spune cine se simțea mai rău — Mami sau micuța Amy. Amândouă au plâns. Ulterior, Mami a încercat să găsească un alt cap pentru păpușă, dar nu a reușit. Iar capul rupt nu a mai putut fi reparat. Ce trist!

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DAVID ȘI GOLIAT

Dumnezeu poate face orice pentru cei care se încred în El și îl ascultă.

DUMINICĂ

Dumnezeu îl ajuta pe David să se pregătească pentru a fi următorul rege al poporului Israel. Dar nu era ușor. Uneori, David îi cânta lui Saul, alături de cântăreții săi. Iar, când împăratul nu avea nevoie de ajutorul lui, David mergea acasă ca să aibă grijă de oile tatălui său. Însă toate aceste lucruri îl ajutau pe David să învețe cum să fie un rege bun.

Într-o zi, mii de soldați filisteneni au venit să lupte cu israeliții. Repede, armata israelită s-a adunat ca să-l ajute pe Saul. Au mers și cei trei frați mai mari ai lui

David. Dar David nu s-a dus. El a rămas acasă ca să aibă grijă de oi.

După o vreme de când frații lui David pleaseră, Isai, tatăl lor, a început să se întrebe despre starea lor. Ce l-a rugat pe David să facă? **1 Samuel 17:17,18**

Așa că David s-a trezit devreme în dimineața următoare și a plecat să-i caute pe frații lui. Dar era un lucru pe care Isai nu îl știa. Un înger al Domnului îi spusese lui David că Domnul dorea ca el să salveze armata israelită de filistenii nemiloși.

Când David a ajuns în tabăra lui Saul, cele două armate tocmai se pregăteau de luptă. David s-a grăbit să-i găsească pe frații lui. După ce i-a găsit și au vorbit un timp, s-a întâmplat ceva ce i-a făcut pe toți soldații israeliți să fugă. Ce îi speriașe atât de tare?

LUNI

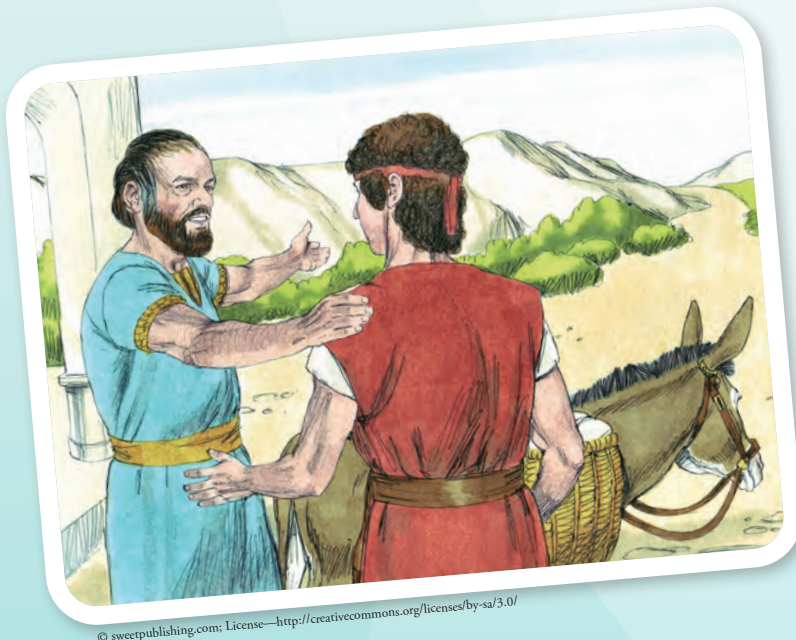
Armata filistenilor își așezase tabăra pe un munte, în timp ce armata israeliților era pe un alt munte din apropiere. Între cei doi munți era o vale.

Când David a ajuns, cele două armate erau gata de luptă. Ce s-a întâmplat în timp ce David vorbea cu frații lui? **1 Samuel 17:23,24**

De ce erau speriați toți soldații din Israel și de ce au fugit de Goliat? Pentru că Goliat era un uriaș. El era imens – mult mai înalt și mai mare decât oricare alt soldat. El purta un coif mare de metal și o armură tare și grea care îi proteja corpul. Nicio săgeată nu putea trece prin ea. Mai avea și o sulită mare și un scut imens.

Goliat îi ura pe israeliți și pe Dumnezeul lor. Timp de 40 de zile, în fiecare dimineață și în fiecare seară, el ieșise din tabăra lui și strigase multe cuvinte urâte la soldații israeliți. Ce zicea el? **Versetele 8 la 10**

Goliat spunea că, în loc să se lupte două armate, fiecare armată trebuia să aleagă un om care să lupte. Goliat avea să fie soldatul din tabăra filistenilor; dacă câștiga el, israeliții aveau să fie slujitorii filistenilor. Dacă israeliții câști-

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

gau, atunci filistenii aveau să fie slujitorii israeliților. Bineînțeles că Goliat era sigur că tabăra lui avea să învingă, pentru că el era mult mai mare și mai puternic decât oricine altcineva.

MARTI

David, băiatul păstor, venise pe câmpul de luptă să-i vadă pe frații lui. În timp ce vorbea cu ei, Goliat, un uriaș filistean, a ieșit și a început să țipe la israeliți. El voia un soldat israelit care să vină și să se lupte cu el.

Când râdea de israeliți, Goliat își bătea joc de fapt de Dumnezeu lor. Când l-a văzut pe uriașul acela și a auzit ce spunea, David s-a supărat că cineva putea să vorbească în felul acela despre Dumnezeu. Ce i-a întrebat David pe israeliții care erau pe lângă el? **1 Samuel 17:26**

În scurt timp, cineva i-a raportat lui Saul ceea ce spusese David, iar Saul l-a chemat pe David la el. David a mers bucuros să-l vadă pe Saul. Ce i-a spus el împăratului? **Versetul 32**

Saul a fost foarte surprins și a încercat să-l oprească pe David, să nu meargă să se lupte cu Goliat.

— Nu poți să te duci să te bați cu filisteanul acela, a zis el, căci tu ești un copil, și el este un războinic de pe când era tânăr.

Dar lui David tot nu-i era teamă. I-a povestit lui Saul despre modul în care Dumnezeu îl ajutase să omoare un leu și un urs când aceștia încercaseră să-i fure mieii. Apoi ce i-a mai zis? **Versetul 37**

De ce a fost David atât de curajos? Se încredea el în Dumnezeu că îl va ajuta?

MIERCURI

Saul îl asculta pe David spunând că avea să se lupte cu Goliat. Și-a dat seama că David se încredea cu adevărat în Dumnezeu. Dar tot nu voia să îl lase să meargă la luptă, pentru că era sigur că David avea să fie omorât. În cele din urmă, Saul a zis:

— Du-te și Domnul să fie cu tine!

Saul a vrut să-l protejeze pe David, așa că i-a dat voie să folosească armura lui. David și-a pus coiful greu al lui Saul, platoșa de metal și a luat sabia, apoi a încercat să pășească. Dar el nu era obișnuit să poarte astfel de lucruri. Ce a decis David să facă? **1 Samuel 17:39**

© Darrel Tank

Saul era uimit. Chiar avea David să meargă să-l înfrunte pe Goliat fără nicio armură? Da. Dar a luat totuși câteva lucruri cu el. Ce anume? **Versetul 40**

Plin de curaj, David s-a îndreptat spre Goliat, luându-și toiagul și praștia. Când l-a văzut pe tânărul David – și nu un soldat puternic dintre israeliți – venind să lupte cu el, uriașul s-a infuriat foarte tare. El a strigat:

— Ce, sunt câine, de vii la mine cu toiege?

Apoi a blestemat și a înjurat, promițând să-l facă bucăți pe David. Când Goliat a terminat de urlat, ce i-a spus David? **Versetele**

45 la 47

De ce era David atât de sigur că Dumnezeu avea să-l ajute? Pentru că îngerii Domnului îi spusese că el avea să salveze poporul Israel din mâinile filistenilor. Dacă Dumnezeu ne spune să facem ceva, putem fi siguri că El ne va ajuta să facem acel lucru?

JOI

David a mers plin de încredere spre Goliat, uriașul filistean. Când, plin de mânie, Goliat a strigat tot felul de blesteme, David nu s-a speriat și nu a fugit. El i-a vorbit lui Goliat clar și tare, pentru ca amândouă armatele să audă ce el zicea:

— Tu vii împotriva mea cu sabia, cu sulita și cu scut,

© sweetpublishing.com License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

dar eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, de care ți-ai bătut joc. Astăzi, Domnul te va da în mâinile mele.

Aceasta l-a făcut pe Goliat să fie și mai furios. Și-a tras coiful de pe frunte pe spate și a mers în grabă înspre David, gata să-l ucidă. Dar David nu a fugit. Repede, el a pus o piatră netedă în praștia lui și alergat spre uriaș. Exact la momentul potrivit, David a tras cu praștia. Ce s-a întâmplat după aceea? **1 Samuel 17:49,50**

Miile de soldați israeliți și filistenii priveau piatra care șuiera prin aer și care l-a lovit pe Goliat direct în frunte. Uriașul s-a clătinat și și-a întins mâna în aer, de parcă dintr-odată nu mai putea să vadă pe nimeni. Apoi s-a prăbușit la pământ. David a sărit repede pe trupul lui, i-a luat sabia uriașă și l-a omorât.

VINERI

Toți soldații erau uluiți. Fuseseră siguri că David avea să fie omorât și că Goliat urma să învingă. Dar David câștigase, iar Goliat, uriașul filistean nelegiuit, era mort.

Soldații israeliți au scos un strigăt mare de biruință. Iar, când au văzut că eroul lor era mort, soldații filistenii s-au îngrozit. Ei au fugit, iar israeliții i-au urmărit tot drumul până în țara lor.

Acum, Saul voia să știe mai multe despre David, așa că Abner, unul dintre generalii regelui, l-a adus pe David înaintea lui Saul. Cine asculta în timp ce Saul și David vorbeau? **1 Samuel 18:1**

Probabil că Ionatan și-a amintit de vremea când Dumnezeu îl ajutase pe el și pe purtătorul lui de arme să-i salveze pe israeliți de filistenii.

De atunci, David și Ionatan au devenit foarte buni prieteni. Amândoi îl iubeau pe Dumnezeu foarte mult și se încredeau în El. Ce i-a dat Ionatan lui David ca semn că își juraseră prietenie? **Versetul 4**

Și lui Saul îi plăcea foarte mult de David. Se bucura atât de mult că David îl omorâse pe Goliat încât l-a rugat să rămână și să conducă toată armata. Era o misiune foarte importantă, dar David a acceptat.

După aceea, Saul i-a dat multe sarcini importante de îndeplinit și David le îndeplinea bine și cu credincioșie. Biblia spune: „David se ducea și izbutea oriunde îl trimitea Saul.” În scurt timp, toți israeliții îl iubeau. Își dădeau seama că Dumnezeu îl ajuta.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Eu vin împotriva ta în Numele Domnului oștirilor, în Numele Dumnezeului oștirii lui Israel, pe care ai ocărât-o.”
(1 Samuel 17:45)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ai pus în Biblie această întâmplare despre David și Goliat. Îți mulțumesc că îmi arăți că Tu poți face orice. Ajută-mă să mă încred în Tine așa cum s-a încrezut David! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Cine l-a ajutat pe David să fie curajos când s-a luptat cu Goliat? Cine l-a ajutat să câștige?

Când a învățat David să se încreadă în Domnul: când s-a întâlnit cu Goliat sau înainte?

Dacă Dumnezeu ne spune să facem ceva, putem fi siguri că ne va ajuta să realizăm acel lucru?

Există vreo problemă prea mare ca Domnul să nu ne poată ajuta să o rezolvăm?

De ce au fost Ionatan și David prieteni atât de buni?

Poate un om care îl iubește pe Dumnezeu să fie bun prieten cu cineva care nu îl iubește pe Dumnezeu? De ce da? De ce nu?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 17; 18:1-9

Patriarhi și profeți, capitolele 63 (restul de paragrafe) și 64 (primele 7 paragrafe)

MICUȚA AMY ÎNVAȚĂ ALFABETUL

Seria „Micuța Amy în India” (XXV). De Amy Sherrard

Tatăl micuței Amy era plecat într-o altă călătorie. De data aceasta fusese nevoit să parcurgă multe sute de kilometri – tocmai până în Birmania (sau Myanmar, cum se numește țara acum), unde misionarii și conducătorii lor aveau o întâlnire. Mami și Tati și-au promis să-și scrie deseori în timpul cât Tati era plecat.

Mai întâi, Tati a mers cu trenul, apoi s-a îmbarcat pe un vapor mare, cu care a călătorit trei zile până a ajuns la destinație.

Într-o zi, poștașul a lăsat o scrisoare care venise din America. Mami a deschis-o cu nerăbdare, dar, în timp ce o citea, și-a scos batista și a început să plângă.

— Ce s-a întâmplat, Mami? o întreabă Amy.

A trecut ceva timp până ce Mami a putut să-i răspundă:

— A murit tatăl meu. N-o să-l mai revăd decât când va reveni Isus.

Bineînțeles, tatăl lui Mami era bunicul micuței Amy. Ea nu și-l amintea, dar s-a gândit cât de tristă ar fi fost dacă ar fi murit tatăl ei.

— E foarte greu să fii atât de departe când se întâmplă un asemenea eveniment, îi spuse Mami.

Apoi a sosit o altă scrisoare. De data aceasta era de la tatăl lui Amy. El scria că îl întrista foarte mult moartea bunicului lui Amy. Apoi a continuat să scrie: „Conducătorii vor ca noi să venim în Birmania să ne ocupăm de biserica vorbitoare de limba engleză și să contribuim la creșterea ei. Mi-aș fi dorit să fiți aici cu mine. Mă rog pentru acest lucru și cred că trebuie să facem ce ne cer conducătorii. Ce părere aveți?”

Mami i-a scris imediat. „Cred că trebuie să mergem în Birmania, dacă

Dumnezeu vrea ca noi să fim acolo.”

Lucrurile acestea s-au întâmplat când Amy avea vreo șase ani și abia începuse să citească. Când a ajuns acasă din Birmania, Tati a adus o planșă mare. A întins-o pe jos și Amy s-a așezat în coate și genunchi ca să se uite la ea.

Avea 26 de pătrate mari. În primul se afla o albină mare și litera „A” mare, precum și „a” mic. În următorul pătrat era o banană galbenă și mare, cu literele „B” mare și „b” mic.

Fiecare pătrat conținea o literă a alfabetului până la litera „Z”, care avea desenată o zebra. Amy era în culmea fericirii. Ea știa deja numerele până la 100 și un cântecel despre alfabet.

— Fiecare literă a alfabetului este un sunet, spuse Mami.

Apoi, ea a făcut litera „A” de tipar pe o foaie și a scris trei cuvinte care începeau cu A: „ac”, „animal” și „avion”. Ce distractiv era!

Lui Amy îi plăcea să învețe alfabetul. Ea avea niște cărțile cu litere și le căra după ea prin casă în timp ce se ținea după mama ei, încercând să articuleze cuvinte. Nu avea copii cu care să se joace, așa că avea mult timp să exerseze.

— Să nu te transformi într-un robot care rostește cuvinte! îi zise Mami. Citește cu intonație, ca și când mi-ai povesti ceva!

Era un sfat bun, nu-i așa?

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CE FACE INVIDIA

Gândurile de mândrie, de invidie duc la mânie, la ură și laucidere. Gândurile pline de iubire ne ajută să fim buni și generoși.

DUMINICĂ

După ce Dumnezeu l-a ajutat pe David să-l omoare pe Goliat, Saul l-a făcut conducătorul armatei lui, iar David avea un mare succes. Dar Saul nu s-a purtat prietenos cu David pentru mult timp. De ce?

Odată, când Saul și David se întorceau de la o luptă cu filistenii, femeile au ieșit din cetate să-i întâmpine, sunând din instrumente și cântând. Care erau cuvintele acelor cântece de bucurie? **1 Samuel 18:7**

Lui Saul nu i-a plăcut să audă cuvintele acelea. Era sigur că femeile îl plăceau mai mult pe David decât pe el, iar acest lucru l-a înfuriat și l-a făcut să fie invidios. Și, cu cât se gândea mai mult la acel cântec, cu atât mai invidios devenea. De fapt, el a fost atât de invidios încât de atunci a căutat o ocazie să-l omoare pe David.

Pentru că a ales să aibă gânduri de invidie, Saul i-a permis lui Satana să îi controleze mintea. A doua zi dimineața, când un duh rău l-a tulburat pe Saul, David cânta la harpa lui așa cum făcuse până atunci. Dar de data aceasta muzica nu l-a ajutat pe Saul să se simtă mai bine. Ce a făcut cu sulița pe care o ținea în mână?

Versetul 11

După aceea, Saul l-a trimis pe David să lucreze din nou în armată, cu speranța că așa avea să scape de el. I-a reușit planul? **Versetele 14 și 15**

În scurt timp, toți din Israel știau că David era un om bun, înțelept care îl iubea pe Dumnezeu; și toți îl iubeau și îl respectau. Iar acest lucru l-a făcut pe Saul să fie și mai invidios decât era înainte.

LUNI

Impăratul Saul nu era fericit. De ce? Pentru că era invidios pe David. El chiar încercase să-l omoare pe David cu sulița, dar David a scăpat. După aceea, Satana i-a controlat mintea lui Saul tot timpul.

David era bucurat că nu greșise cu nimic față de Saul. Nu era invidios pe nimeni și nu încerca să se facă singur împărat. El îl iubea și îl asculta pe Dumnezeu și își făcea bine treaba.

Saul căuta și mai mult o modalitate de a-l omorî pe David. L-a trimis să poarte un alt război, sperând că avea să fie omorât; dar Domnul îl ocrotea pe David.

Apoi, Saul a descoperit că fiica lui, Mical, îl iubea pe David. I-a spus lui David că se putea căsători cu Mical doar dacă ucidea o sută de filistenii. Saul spera ca el să fie omorât, dar Dumnezeu l-a ajutat pe David, care s-a întors acasă în siguranță și s-a căsătorit cu Mical.

Acum Saul era sigur că Domnul avea să-l facă împărat pe David. Ce i-a spus el lui Ionatan și slujitorilor lui să facă? **1 Samuel 19:1**

Însă Ionatan îl iubea pe David și știa că acesta nu făcuse nimic greșit. Așa că i-a spus prietenului său David să se ascundă. Apoi, Ionatan a vorbit cu tatăl lui și i-a reamintit de toate lucrurile bune pe care le făcuse David. Pentru o vreme, Saul s-a răzgândit și nu i-a mai făcut rău lui David și i-a promis că n-o să-l omoare. Astfel, David s-a întors și a lucrat pentru Saul așa cum făcuse și mai înainte.

MARTI

Saul era nefericit pentru că îl invidia pe David. A încercat în multe feluri să scape de tânărul luptător, dar Dumnezeu îl salva întotdeauna. Acum, David era căsătorit cu Mical, iar Ionatan, fiul lui Saul, era cel mai bun prieten al lui David.

Când David s-a întors de la o altă bătălie, israeliții l-au laudat ca pe eroul lor. Dar, când a auzit acest lucru, Saul a fost iarăși foarte invidios.

Ceva timp mai târziu, David cânta la harpă pentru Saul, umplând tot palatul cu muzica lui dulce. Dar, ascultând, Saul devenea din ce în ce mai mâniș. Când nu și-a mai putut controla deloc simțămintele, Saul a aruncat iarăși cu sulița înspre David, sperând să-l omoare. Dar un înger a îndepărtat-o, și David a sărit și a fugit acasă la el, unde locuia împreună cu Mical.

Saul nu voia ca David să îi scape. A trimis spioni ca să supravegheze casa lui David și să-l prindă când avea să iasă dimineața. Dar Mical, soția lui, a aflat cumva ceea ce tatăl ei plănuia să facă. Ea i-a spus lui David să fugă imediat și l-a ajutat să iasă, coborându-l pe fereastră. Unde s-a dus David? **1 Samuel 19:18**

Știați că gândurile ne schimbă faptele? Gândurile de mânie și de invidie ale lui Saul l-au făcut să încerce să-l omoare pe David. Ce fel de gânduri ar trebui să avem?

Psalmi 19:14

MIERCURI

Mical l-a ajutat pe David să fugă de spionii regelui Saul, așa că David s-a grăbit să ajungă acasă la Samuel, la Rama. Lui Samuel nu îi era frică de Saul pentru că știa că Dumnezeu spusese că David avea să fie următorul rege. Era bucuros să îl ajute pe David să se ascundă de regele cel mâniș. David s-a simțit în siguranță lângă Samuel, pentru că s-a gândit că Saul nu avea să-l deranjeze pe profet. Dar s-a înșelat.

Când a auzit că David era la Samuel, Saul a trimis niște oameni să-l prindă. Ce s-a întâmplat cu oamenii

lui Saul când au ajuns la locul în care predica profetul? **1 Samuel 19:20**

Când a aflat că Duhul lui Dumnezeu și îngerii nevăzuți îi opriseră pe oamenii lui să-i facă ceva lui David, Saul s-a înfuriat foarte tare. El a trimis un alt grup de oameni ca să-l ia pe David, dar li s-a întâmplat și lor același lucru. Saul tot nu a renunțat. A trimis un al treilea grup de oameni, dar Domnul nu i-a lăsat nici pe ei să-i facă vreun rău lui David.

În cele din urmă, Saul n-a mai putut aștepta. S-a hotărât să meargă la Rama și să-l omoare el însuși pe David. Dar ce s-a întâmplat cu el?

Versetul 23

Așadar, nici Saul nu i-a putut face niciun rău lui David.

A promis că nu o să-l omoare. S-a încrezut David în promisiunea lui Saul? Nu. E greu să ai încredere în cineva care nu se ține de cuvânt.

JOI

David nu putea să aibă încredere în promisiunea

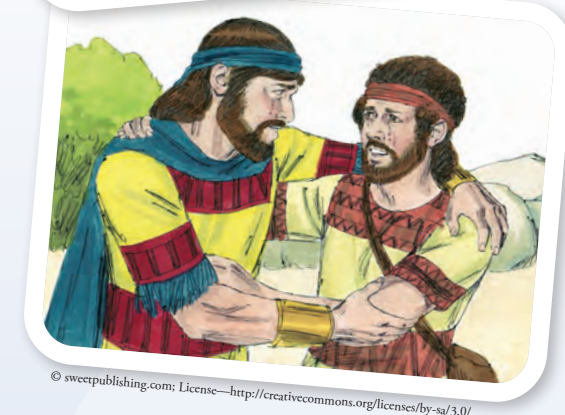
lui Saul de a nu-l omorî, pentru că acesta întotdeauna se răzgândea când devenea invidios. David era foarte trist, așa că s-a dus să-l întâlnească pe Ionatan, prietenul lui cel mai bun. Cât de fericiți au fost cei doi tineri când, în sfârșit, s-au revăzut! Ionatan i-a spus lui David că nu credea că tatăl lui avea să încerce vreodată să-l omoare. Dar ce a zis David? **1 Samuel 20:3**

Așa că David și Ionatan s-au înțeles cu privire la o modalitate de a-l testa pe Saul, ca să vadă dacă el chiar mai era supărat pe David. David avea să-și viziteze frații pentru câteva zile, iar Ionatan avea să se ducă la o masă de sărbătoare pe care o organizase Saul. Dacă regele avea să se supere că David nu era la ospăț, atunci ei ar fi știut că Saul încerca mai departe să-l omoare pe David. Dar, dacă era amabil și fără nicio urmă de supărare, ei aveau să creadă promisiunea lui Saul.

Așadar, David s-a dus acasă la Betleem, iar Ionatan s-a dus la petrecerea tatălui său.

În prima zi a ospățului, Saul nu a întrebat de David. Dar a doua zi a fost foarte supărat că el nu era acolo. I-a dat următoarea poruncă lui Ionatan:

— Trimite pe cineva să-l caute și să mi-l aducă, fiindcă va muri cu siguranță.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

VINERI

Cât de trist era Ionatan când s-a dus să-i spună lui David, celui mai bun prieten al lui, că Saul încă voia să-l omoare! Când s-au întâlnit, Ionatan și David s-au îmbrățișat și au plâns. Știau că trebuiau să-și ia la revedere, pentru că Ionatan locuia împreună cu Saul și David trebuia să continue să se ascundă. Însă ei și-au jurat prietenie pentru totdeauna și l-au rugat pe Dumnezeu să îi ocrotească pe amândoi. Citește ce și-au spus în **1 Samuel 20:42**.

Acum, majoritatea israeliților știau că David avea să fie următorul rege. Mulți oameni nu mai aveau încredere în Saul și nu a trecut mult până ce în jur de 600 de oameni i s-au alăturat lui David.

David a continuat să se mute din loc în loc pentru ca Saul să nu îl poată găsi. Într-o zi, David era ascuns în fundul unei peșteri mari pentru că Saul și soldații lui se aflau prin apropiere. David s-a rugat lui Dumnezeu și a așteptat ca El să-i spună ce să facă.

Apoi, Saul a intrat în peșteră – singur. Desigur, Saul nu știa că David era acolo. Oamenii lui David au avut o idee. Erau siguri că aceea era șansa lor de a-l omorî pe Saul. Dar ce a zis David? **1 Samuel 24:6**

David nu i-a lăsat pe oamenii lui să-i facă vreun rău lui Saul, însă a tăiat pe ascuns o bucățică din haina lui Saul.

După ce Saul a ieșit din peșteră, a ieșit și David. Strigându-l pe Saul, David a făcut o plecăciune și i-a arătat bucata de haină pe care o tăiase. Ce a zis Saul? **Versetele 17 la 20**

— De ce să fie omorât? a întrebat Ionatan. Ce a făcut?

Ce a făcut apoi invidiosul Saul? **Versetul 33**

Iată ce face invidia! Să nu alegi niciodată, dar niciodată să ai gânduri care nu sunt frumoase!

TEXT DE MEMORAT

„Este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.”

(Proverbele 18:24)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Dragă Tată din cer, Îți mulțumesc că ne avertizezi că invidia este foarte rea. Nu vreau să-i rănesc pe oameni așa cum a făcut Saul. Te rog, ajută-mă să aleg să mă bucur când alții au mai mult decât mine! Îți mulțumesc! În Numele lui Isus, amin!

DE GÂNDIT:

Saul a promis de multe ori că nu va mai încerca să-l omoare pe David. S-a ținut el de promisiune?

Cine l-a ajutat pe David să fie bun cu Saul, care a fost atât de rău cu el?

Te va ajuta Domnul să fii bun când alții nu sunt drăguți cu tine?

Cum iau naștere faptele rele? Este important să avem doar gânduri bune, frumoase față de alții?

Ce poți să faci ca să nu fii invidios pe prietenii tăi? Poate Dumnezeu să te ajute să te bucuri pentru ei dacă au mai multe jucării sau haine mai frumoase?

Invidia îl face pe om fericit?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

1 Samuel 18:9-16; 19:1-21; 22:1-23; 24:1 – 25:1

Patriarhi și profeți, capitolele 64 și 65 (primele 20 de paragrafe)

LA REVEDERE, INDIA!

Seria „Micuța Amy în India” (XXVI). De Amy Sherrard

Părinții micuței Amy se pregăteau să părăsească India și să se mute în altă țară, numită Birmania (care acum se numește Myanmar), unde tatăl lui Amy avea să se ocupe de biserica vorbitoare de limba engleză. Adevărul e că micuța Amy nu mai era deloc așa de micuță. Ea avea aproape șase ani. În poza de mai jos sunt Amy și părinții ei la acel moment.

În timp ce părinții ei împachetau lucrurile, Amy și-a dat seama că draga de Diaby, cea care îi ajuta la treburi, nu avea să meargă cu ei în Birmania. Diaby fusese împreună cu ei de când se știa Amy, așa că, atunci când Mami i-a spus că Diaby avea să rămână în India, lui Amy nu îi venea să creadă.

— Ce ne facem fără Diaby? vru Amy să știe.

Mami i-a explicat că Diaby nu mai era tânără; soțul ei murise și ea voia să locuiască aproape de cele două fiice ale ei, care erau misionare indiene în apropiere de Bombay.

Amy înțelegea de ce Diaby trebuia să stea aproape de fetele ei, dar știa că nu avea să mai iubească niciodată o altă îngrijitoare așa cum o iubea pe Diaby. Și într-adevăr așa a fost. Și Diaby știa că nu avea să mai iubească nicio altă fetiță misionară așa cum a iubit-o pe micuța Amy.

Membrii bisericii din Bombay au fost foarte triști când au aflat că pastorul lor și familia lui plecau. Ei au organizat o masă de despărțire și un program în spațiile verzi ale grădinii zoologice din spatele blocului lor.

Când a sosit momentul plecării, peronul gării părea plin numai de prietenii lor. Amy o ținea strâns de mână pe Diaby. Apoi, Diaby s-a așezat jos pe peron și a tras-o pe Amy pe genunchii ei. A îmbrățișat-o strâns și se legăna înainte și înapoi în timp ce cânta

cântecelul indian pentru copii pe care i-l cântase lui Amy de sute de ori. Amy îl știa pe dinafară și nu l-a uitat niciodată cât a trăit. Amândouă au plâns.

— Nu vreau să merg în Birmania fără tine, suspină Amy.

În cele din urmă, familia a trebuit să plece. Au urcat toți trei în tren și le-au făcut cu mâna prietenilor lor. Se făcuse deja întuneric și erau foarte oboșiți. În trenul lor erau mici compartimente cu paturi – „cușete” le spune – și curând au adormit, în timp ce roțile parcă cântau în zgomotul pe care îl făceau în mers.

După trei zile au ajuns în orașul în care s-au îmbarcat pe un vapor mare și au pornit spre Birmania.

— Tati, cum va fi Birmania? întrebă Amy.

Tati i-a explicat că mulți indieni trăiau în Birmania și se duceau la templele lor ca să se închine la numeroșii lor zei, exact

cum făceau în India. Dar majoritatea birmanilor se închinau la un zeu pe nume Buddha.

Amy s-a bucurat foarte mult de călătoria cu trenul, cât și de călătoria cu vaporul. Mai era bucuroasă și că nu se îmbolnăvisese, așa cum i se întâmplase înainte, când ea și cu Mami au ratat o călătorie cu Tati.

În fiecare dimineață și seară la altarul familial, Amy își amintea mereu să Îl roage pe Dumnezeu să aibă grijă de draga ei Diaby.

Resurse suplimentare în limba engleză: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.
My Bible First Copyright © 2015 • Phone: 1-877-242-5317 • Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org